KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga,Ontario, L5G 2A3, Canada.Tel./905/ 278-4116

No.9-10, Vol. 23., září-říjen--September-October 1999.

Holoubek má dvě nožky, chlapec dvě divky.

Jedna z pohlednic,které před časem vydal Lužickosrbský národní výbor v Budyšíně. Z textu je vidět,jak blízko má jejich řeč k češtině.Po 2.světové válce vyšly podrobné mapy Lužice pěčí Zeměměřičského úřadu v Praze; zasloužil se o ně pplk.M.Semík. Jednu takovou "miniaturní" mapu přinášíme na straně 2. a je z ní patrné,že Lužice se nachází na západ od dnešních polských hranic a mezi Berlínem a Drážďany. K nejznámějším místům patří Chotěbuz,Dubno,Zhorjelc,Kamjenc a j. Málokdo ví,že za války sloužil v našich jednotkách na Středním východě lužickosrbský novinář Jurij Wičaz,který své zážitky z té doby popsal ve 2-dílném románu "Z Kamjenskim nosom", s podtitulkem "Mjez Jordanom a Nilom". Oba svazky /čítající 400 stran/ vyšly v nakladatelství Domowina v Budyšíně v r.1963. Tam spatřila světlo světa v lužickém jazyku také díla Jana Nerudy, B.Němcové a jiných českých autorů. Je patrná snaha,aby si tito naši slovanští bratři udrželi svůj původní jazyk v rámci demokratického Německa. O totéž se v rámci Ukrajiny také snaží Karpatští Rusíni /viz článek na str.7/.

Švec Vasil Mihalinec zemřel a za chvíli zvoní u nebeské brány.Sv. Petr ho upozorní,že do nebe pouští jen ševce,kteří žili na jednom místě a ptá se:Kde ses narodil?-V Rakousku-Uhersku.-Kdes chodil do školy?-No,v Československu.-Kdes spravoval boty?-V Maďarsku a pak v SSSR.-Kdes umřel?-Na Ukrajině.-Tak vidíš,jsi světoběžník!-Ale já přísahám,že jsem se z toho Mukačeva ani nehnul!

Uhl: Stát bude povinně chránit práva a svobody menšin a etnik

Praha (gro) - Práva národnostních a etnických menšin nebudou jako dosud naplňována jen z dobré vůle státních orgánů, ale budou nárokem. Takovou formulaci obsahuje právě dokončovaný návrh věcného záměru zákona o menšinách, který připravuje vládní zmocněnec pro lidská práva a předseda Rady pro národnosti Petr Uhl.

"Tímto zákonem se konečně naplní Listina základních práv a svobod. Takže stát bude muset za určitých okolností zřídit menšinovou školní třídu, finančně pomoci při vydávání časopisů, zajistit menšinové vysílání ve veřejnoprávním rozhlase a televizi," uvedl Uhl. Dodal, že tato legislativní změna je nutná, zejména když ve státním rozpočtu není dost prostředků a vůle pečovat o práva menšin ze strany státu tak klesá.

Uhl předpokládá, že zákon by mohl začít platit v roce 2001. Současný návrh obsahuje několik variant řešení, ze kterých bude vybírat Zemanův kabinet. Tyto varianty se například týkají způsobu uznávání menšin či jejich zastoupení v parlamentu. Zástupci menšin přišli v této souvislosti s návrhem, aby v jednacím řádu sněmovny byla komise pro menšiny. Ta by povinně přizvala představitele uznaných menšin, kteří by tak byli vtaženi do politického života. Vláda se bude rovněž rozhodovat mezi zřízením menšinové samosprávy nebo rad národnostních menšin.

Rada pro národnosti se včera zabývala i Evropskou chartou regionálních a menšinových jazyků. Ta jazyky rozděluje na regionální, menšinové anebo na takzvaně neteritoriální, které se nevážou jen k určitému území. "Zřejmě jen polština bude jako jediná jazykem menšinovým," uvedl Uhl. Pro polské obyvatele Těšínska by to znamenalo například možnost styku s českými úřady ve své mateřštině. Němčina, slovenština a romština pak podle Uhla budou menšinovými jazyky bez teritoriálního určení. Taková ochrana je ovšem o něco slabší. "Chceme ale, aby v některých místech, kde žije osm až deset procent obyvatel využívajících tyto jazyky, umožnit obcím stejnou ochranu jako v případě polštiny," dodal vládní zmocněnec.

INFORMATION FROM

EMBASSY OF THE CZECH REPUBLIC IN CANADA
VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V KANADĚ

541 Sussex Drive, Ottawa, On. K1N 6Z6 ,tel: (613) 562-3875 fax: (613) 562-3878

/The Editor of this publication is happy to print on page 1 in English and Czech up-to-date information concerning Czech visas required for Canadian citizens and their obligation to report to Czech police./

1. Visitors requiring visas are obliged to report to the appropriate police office in the Czech Republic within three working days of their entry into the country. Citizens of countries who do not require a visa should also report to the police but only if their stay is expected to exceed 30 days. If the foreign visitor stays, for example, in a hotel or a B & B, his/her obligation to report is taken care of by the owner of the lodging.

2 **Visa requirements for Canadian citizens** who visit the CR as tourists **were cancelled in April, 1996.** In spite of the fact that Canada reintroduced visa requirements for citizens of the Czech Republic in October 1997, the Czech Republic has continued to offer Canadian tourists the advantage of **visa-free entry.** Anyone with a valid Canadian passport visiting the CR as a tourist can stay in the country up to 180 days without a visa. This situation has existed since April, 1996 and continues unchanged.

A Canadian visitor is, however, obliged to report to the police should his/her continuous stay in the Czech Republic exceed 30 days. Ottawa, 30 Aug. 1999

1. Přihlašovací povinnost v úřadovnách Cizinecké policie v České republice mají návštěvníci podléhající vízovému režimu do tří pracovních dnů od vstupu do země. Cizinci - občané států, s nimiž má Česká republika bezvízový styk, se mají na Cizinecké policii též ohlásit, ale pouze pokud má jejich pobyt přesáhnout 30 dnů. Je-li cizinec ubytován např. v hotelu či penzionu, přihlašovací povinnost za něj plní provozovatel ubytovacího zařízení.

2 **Vízová povinnost pro kanadské občany, kteří cestují do ČR jako turisté, byla zrušena v dubnu 1996. Přesto, že Kanada znovu zavedla vízovou povinnost pro občany České republiky v říjnu 1997, Česká republika ponechala kanadským turistům výhody bezvízového styku.** Držitel platného kanadského cestovního pasu, který cestuje do ČR za účelem turistiky, nepotřebuje pro svůj pobyt v zemi do 180 dnů vízum. Tato skutečnost existuje od dubna 1996 dosud.

Návštěvník z Kanady je však povinen přihlásit se na Cizinecké policii, pokud jeho nepřetržitý pobyt v České republice překročí 30 dnů.

V Ottawě dne 30. srpna 1999

Základem našeho národního společenství je společné dějinné vědomí

UJEZDEC V rámci tradičního setkání na Růžovém paloučku nedaleko Moravšic na Litomyšlsku promluvil o smyslu dějin (poznamenaných i tímto místem) Erazim Kohák - teolog a filozof, který nyní po dlouhých letech v exilu působí jako profesor na Filozofické fakultě UK v Praze. Tento muž se angažuje v otázkách životního prostředí a na srdci mu leží i česko-slovenská vzájemnost, kterou podporuje například v časopise Mosty. Erazim Kohák je věřící křesťan, člen evangelického sboru u Klimenta v Praze.

Ve svém projevu se zamyslel nad osudy vyhnanců a nad společným dějinným vědomím našeho národa. Mimo jiné řekl: „Není nic nebezpečnějšího než chápat národní společenství tak, jak je chápali nacisté, jako společenství rasy a krve. To je mýtus, který popírá naše lidství a nahrazuje je biologickým pudem. Vede nutně k snížení lidského obcování z kulturní na bojovou úroveň. Nevím, zda po tisíciletém soužití ve střední Evropě by ještě bylo možné vypreparovat čistý český gen, avšak zakládat na něm naše národní společenství bych nechtěl. Národ má cenu jako kultura, ne jako biologická skutečnost. Ošemetný mi připadá i pokus určit národní totožnost folklorní zvláštností. Mám rád jazyk český se vším jeho bohatstvím, vyžívám se Bibli kralickou, celý život jsem čerpal z lidových písní, se zatajeným dechem procházím starými hrady i skanzeny lidové architektury. Nemohu je však považovat za směrodatné pro naši národní totožnost. Folklór je příliš snadno slučitelný s převelikou špatností. Za války jej Emanuel Moravec využíval ve jménu údajné „svatováclavské tradice" jako ideologii spolupráce s nacismem. V 50 letech se za clonou folklóru prováděla násilná kolektivizace. Naše etnická zvláštnost je krásná jako výraz naší totožnosti, ne jako její podstata. Základem našeho národního společenství je nakonec *společné dějinné vědomí*. Nemám tu na mysli výčty králů a arcibiskupů, případně vítězných bitev v učebnicích dějepisu pro nižší třídy středních škol. Dějiny jsou o něčem jiném. Jsou o společném putování staletími, o společných vzpomínkách a společných nadějích. Patříme k sobě, vy a já, ne proto, že bychom sdíleli praotcovy geny či zálibu ve vepřové s knedlíkem, nýbrž proto, že sdílíme určité vzpomínky a určité naděje."

V proslovu Erazima Koháka padl také pojem „nadindividuálně platný smysl dějin", který však záhy vysvětlil slovy: „O něm bychom mohli hovořit jen potud, pokud bychom za základní rys lidského bytí považovali schopnost vyčlenit se v určitých úsecích jednání z přirozené nutnosti do lidské svobody a podřídit tyto úseky nejen měřítkům přirozeného a nepřirozeného, nýbrž i měřítkům dobra a zla.

Svoboda morálního a nejen přirozeného jednání je velikostí lidství. Stejně tak právě svojí svobodou jsme my lidé i nebezpeční. Dovedeme nejen zcela nepřirozeně odpouštět, nýbrž také zcela nepřirozeně ničit. Ostatní živočichové nepachají zvěrstva. Bylo by to nepřirozené. Jenže právě toho jsme my schopni."

Přestože přítomné sužovalo veliké horko, před kterým se bylo nejlépe uchýlit pod košaté koruny stromů, slovům Erazima Koháka naslouchali všichni pozorně a s velkým zaujetím. Promluvit též senátor Jiří Brdýl a krásným hlasem potěšil operní pěvec, barytonista Pavel Kamas. Závěr letošní slavnosti patřil skupině Hany a Petra Ulrychových.

TRS

FOTO VIAFO (Ivan Hudeček)

ÚDV bude fungovat i v příštím století

Brno (mkr, ČTK) - Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) nebude - i přes kritiku ze strany některých poslanců opozice a vládní ČSSD - k letošnímu 31. prosinci zrušen. S ukončením činnosti ÚDV k tomuto datu se počítalo již při jeho vzniku v roce 1995. Úmysl zachovat úřad oznámil včera ministr vnitra Václav Grulich.

Současně by mohla být prodloužena i možnost stíhání řady trestných činů spáchaných se souhlasem státu v období totality. Dva dny před koncem roku se sice naplní desetiletá promlčecí lhůta především pro trestné činy zneužití pravomoci veřejného činitele a zavlečení do ciziny, ale do té doby by parlament mohl rozhodnout o jejich nepromlčitelnosti. Příslušnou novelu trestního zákona navrhuje Unie svobody a Poslanecká sněmovna by o ní měla jednat v říjnu.

Podmínkou přetrvání ÚDV je podle Grulicha kvalitní koncepce další činnosti, kterou musí vedení úřadu předložit do konce září. Činnost úřadu se podle něho zlepšila zejména v posledním roce, poté, co se začaly klást vyšší nároky na vyšetřovatele a zesílila spolupráce s Nejvyšším státním zastupitelstvím v Brně. "Při vzniku ÚDV bylo rozhodnuto, že příchodem roku 2000 zanikne. Jeho další existence je ale potřebná a bude se odvíjet právě od podrobně vypracované koncepce," zdůraznil Grulich. ÚDV musí podle něho pokračovat v dokumentační činnosti, protože ne všechny zločiny komunismu byly zmapovány. Úmysl posílit od příštího roku dokumentační činnost potvrdil i mluvčí ÚDV Jan Srb.

Rovněž je nutné, aby úřad i nadále aktivně vyšetřoval některé nepromlčené skutky. I kdyby totiž novela trestního zákona rozšiřující nepromlčitelnost na další zločiny parlamentem neprošla, stále ještě zbývají například trestné činy vraždy, obecného ohrožení a velezrady, které budou promlčeny až v roce 2009. "Úkolem ÚDV bude i příprava podkladů pro bezpečnostní a jiné prověrky, jimiž se bude zabývat Národní bezpečnostní úřad," doplnil Grulich.

ÚDV byl zřízen v dubnu 1995 a do dnešního dne rozpracoval 2116 případů, z nichž 1489 bylo ukončeno a 627 se dále prošetřuje. Dosud úřad stíhal 86 osob a státnímu zastupitelství podal návrh na obžalobu 40 obviněných. MFD 30/8-

SNĚNÍ

Kdopak asi ví o čem sní vdovy? Možná o vdovci zralém k adopci.

"Stanko, prosím tě, od čeho máš tak špinavé ruce?"

"Právě mi odjela manželka do lázní."

"No a?"

"Hladil jsem lokomotivu."

□□□

Potkají se dva na ulici.

"Kam jdeš?" "Na pivo."

"Už jsi mě zase přemluvil!"

Havel podepsal zákon o českém občanství

Praha (ČTK) - Za krok k nápravě vztahu České republiky k jejím krajanům vnímá prezident Václav Havel zákon o státním občanství některých bývalých československých občanů, který včera podepsal. Zákon umožňuje získat české občanství i krajanům žijícím v zahraničí, a má tak zmírnit následky křivd z let 1948 až 1989. MFD 31/8 99

OUT OF TOUCH?

THE PRAGUE POST

YOUR SOURCE FOR INFORMATION ON THE CZECH REPUBLIC

Fresh, up-to-date, unbiased news, business and cultural coverage

For information and a free sample copy, contact the Marketing Department

Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1, Czech Republic

Tel: (420-2) 2487 5000, Fax: (420-2) 2487 5050

e-mail: webmaster@praguepost.cz

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří,jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří,letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice: Dobrovolné předplatné lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Také JUDr.Zdeněk Ševčík, BCom.a CMA,ná své záliby /např.borůvkové knedlíky/,ale jeho zájmy jsou daleko hlubší:např.ho zajímají problémy Basků ve Španělsku. V posledních několika letech se zvlášť zajímá o historii a jazyk našich slovanských bratří,Lužických Srbů. Dověděl se o nich,když jako malý chlapec žil s rodiči v Sasku.Před 2.světovou válkou byl totiž jeho otec čs.konsulem v Drážďanech.Po válce se mladý Zdeněk /nar. se 17.2.1926 v Helsinkách/ octl s rodiči v Paříži,kde jeho otec měl pozici gen.konsula.Z této funkce resignoval po únoru 48 a rodina se už jako exulantská přesunula do Montreálu,kde byly na začátku potíže,protože hlava rodiny nebyla už nejmladší.Zdenkův otec zemřel v r.1975 a matka v r. 1989. Zdeněk měl v životě jedno velké štěstí,že se v Montreálu seznámil s Lucy,která pochází ze Slovenska.Podařilo se nám v archívu najít fotografii obou manželů,která je sice staršího data, ale oběma to na ní sluší. Paní Lucy má nesmírnou trpělivost s koníčky svého manžela a chtěnechtě se také částečně s problémy lužických Srbů seznámila. Manželé Ševčíkovi mají dvě děti,obě dorostlé: syna Petra a dceru Valerii. MJ

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Naši v Montreálu a ve Victorii stále vzpomínají na Jiřinu Kubánkovou. Byla to šarmantní dáma.

Světoběžník Alois Fogl:je doma v Montreálu,zaletěl do Jablonného n.O. a najednou dojde pohled z Tunisu,z údajně krásné pláže u Monastiru.Před tím byl ve Venezuele.--Na prvním podzimním Setkání torontských seniorů 13.9. měl zajímavou přednášku baťovec Fr.Tesař./Jeho paní bohužel nezazpívala./--Kanadské branné síly jmenovaly Tomáše Baťu ml. k jeho 85.narozeninám čestným plukovníkem /Hon.Colonel/.V r.1940 vojákoval jako záložník u pluku Hastings.-- Karel Palát byl na pouti na Hostýně a D.Karola o něm napsal článek pod názvem "Mukl vzpomínal na strádání ve vězení".Byl vězněn 11 let.--Nový český gen.konzul ing.Jiří Parkman se nám představil tím,že nám do redakce poslal formulář žádosti o české občanství.Dokument pošleme zdarma a rádi všem vážným zájemcům./Gen. konzulát je v Montreálu. V Torontě pro víc než 20.000 našich konzulát není./--Překážející stromy všech velikostí levně odstraní odborník Robert Gleeson,416/ 633-0995.--Kdo ví něco o Matěji Kousalovi,malíři,1903,pův.z Valašska? --Krajané v St.Catharines,Ont.věnovali českému veslařskému teamu trička s textem"Czech Republic Rowing Team".--MUDr.B.Janoš z Opavy pracuje pro firmu Eli Lilly v Edmontonu.Jeho area sahá od Victorie k Winnipegu.--Dr.B. Čelovský se z Ottawy přesunul na stálo do Ostravy,kde mu právě vyšla česky kniha "Mnichovská dohoda 1938".--Vodák z Nymburka,Miroslav Malík-ČALDA,nar. 1931,zemřel přesně před rokem v Sutton,Que. Foto přineseme.--V Kitcheneru,Ont. zemřela Dr.Dagmar Vlachová, 74.--Eva Malá z Que. má zajímavého koníčka: ráda čte staré noviny.--Dílo Ley Vivotové z King City "Matka s dítětem" je na náměstí v Šumperku,kde se narodila.--Pianista Boris Krajný hrál v Hart House,Toronto U., Chopina a Janáčka.-- O odchodu Z.Mimry se zmínily "Zprávy Klubu přátel Pardubicka"v č.7-8/99.Popsaly i jeho kariéru u firmy Baťa.--Ve Spruce Grove,Alberta žijí novomanželé Dagmar Zachystalová a Ladislav Přitasil.--Hledá se tenistka a veslařka Zdenka Dalecká.--MUDr.V.Neumann z Vancouveru,BC sleduje kriticky inseráty "zázračných produktů",které slibují /za min.$99/ vyléčit neduhy stárnoucích lidí. --Hledá se syn Jaroslavy Niederlové z Jiřic,okr.Pelhřimov. Hledá ho příbuzná v Austrálii.--V Torontě zemřela H.Matějčková,74.

Pan ing. Vasil Jovbak z Kroměříže by rád našim prostřednictvím nabídl čtenářům svou knihu **Pravda o 1. samostatné tankové brigádě v SSSR.** Kniha má 548 stran a 315 fotografií, dle autora nejde o beletrii, ale o seriózní historickou práci. Autor, sám účastník bojů, vydal knihu vlastním nákladem a lze ji objednat přímo u něj na jeho adrese: Kollárova 2466, 767 01 Kroměříž, tel. (0634)205 75.

Kanadsko-česká obchodní komora

oznamuje, že od 22. srpna je její kancelář přemístěna na adresu 740 Spadina Avenue
Toronto,Ont. M5S 2J2.
tel: (416) 929-3432fax: (416) 925-1940
e-mail: trade@ccrcc.netWebside: www.ccrcc.net

IN MEMORIAM

Frank Jonášek (1912 - 1999)

Dne 29.července t.r. odešel z našeho středu baťovec a populární krajan František Jonášek, který pocházel z Tlumačova,na rozhraní Hané a moravského Slovácka. Jakoby zdědil ve své osobnosti nejlepší charakteristiky obou moravských krajů: byl to pracovitý a rozvážný Hanák,ale život bral s humorem a trpělivostí, jako syn moravského Slováka. Navíc byl jemné a citlivé povahy a měl rád vážnou hudbu. Byl aktivní v kostele sv.Václava za éry Otce Jandy,s kterým při sklence dobrého moravského vína "řešil" závažné filosofické otázky a zamýšlel se nad hlavními mezníky našich dějin.Řízením Osudu zemřel 60 let po té,co se skupinou baťovců,v které byla i paní Marie Baťová, v Kanadě přistál. Budiž mu kanadská země lehkou!

Z Pardubic pocházející dr.Lubor Drahotský/sedící/ pracuje již několik let jako dobrovolný poradce mezinárodního programu Canadian Executive Services Organization /CESO/. Z Ottawy zajíždí do rozvíjejících se zemí celého světa a je mu líto,že Česká republika nevyužívá bezplatných služeb poskytovaných CESO,prože se Češi řídí známým českým heslem "My všecko známe,my žádných rad nebo poradců nepotřebujeme?"Na obrázku je dr.Lubor Drahotský v kanceláři CESO v Jerevánu v Arménii s pracovníky arménského ministerstva průmyslu a obchodu, kterým pomohl vypracovat politiku pro rozvoj malého a středního průmyslu.

Ottawa 22.6.1999: český velvyslanec inž.Vladimír Kotzy /vlevo/ předává známému čs.exilovému novináři Luboru Zinkovi Cenu Jana Masaryka GRATIAS AGIT za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí./Cenu inspiroval JUDr.Ant.Sum s ministrem zahr.Kavanem./

Z České republiky

Býv.záp.voják P.R. napsal,že byl rád,že se Ivan Medek nestal senátorem a dodal:" Jeho táta se zasloužil v Památníku na Žižkově o Hrob neznámého vojína,ale jeho syn se ani nepokusil takový symbol,který má každý civilisovaný stát,obnovit".Volil cestáka Fischera, který volbu vyhrál.--2 starokladrubští bělouši byli prodáni dánské královně.Odkud? Z Národního hřebčína v Kladrubech n.L. Další úspěch p.ředitele MVDr.Norberta Záliše.--Bahamy zavedly pro ČR víza.-- 40 senátorů za vedení Jar.Nusiala chce vládě vzít Benešovu vilu v Sezimově Ústí /používají ji k rekreaci děti politických prominentů/.Vila se má stát majetkem Husitského Musea/Tábor/;bude tam důstojný památník,podle závěti paní Hany B.--V Brně se dožila 90.narozenin známá Sokolka Marica Potočková. Ztratila manžela a syna v Osvětimi.--Milan Uhde opustil Unii svobody.--V Praze byl ustaven Svaz občanské sebeobrany /SOS/. Vynasnaží se získat pro právoplatné majitele domy,v kterých jsou dnes býv.komunisté nebo jejich děti.--Populární biskupové Jaroslav Škarvada a Antonín Liška požádali Vatikán o uvolnění z funkcí. Oba se totiž dožívají "75". Biskup Škarvada se narodil v Praze,ale skautoval v Ledči n.Sázavou.--Podnikatel Tomáš Bata dostal ke svým 85.narozeninám symbolický klíč města Zlína. S obří lahví slivovice.--Zpěvačka Eva Pilarová obsáhla svým hlasem tři oktávy.Je z Brna.9.8.t.r.oslavila své 60.narozeniny.--Před 70 lety zemřel v Praze největší mistr secese Alfons Mucha z Ivančic.Nar.24.7.1860. Žil ve Francii a v USA.--Český tisk vzpomněl,že klavírní virtuos Rudolf Firkušný zemřel v New Yorku před pěti lety.--Kniha "Chytám svůj život" právě vyšla v Praze.Týká se Dominika Haška z Pardubic. Na textu s ním pracoval 3 roky TV komentátor R.Záruba.--Novou tajemnicí prezidentovy manželky Dagmar Havlové se stala Sabina Cingrošová. Pracovala v hradním protokolu 9 let.-- Z Rakouska se přijela na sklárny v Harrachově podívat hraběnka Stephania Harrachová.Byla spokojena, i když o všecko přišla.--Marcela Šterclová z Obory u Loun má nejdelší nohy na světě,podle jedné agentury v Pelhřimově,která se zabývá registrací různých rekordů. Od nejštíhlejšího místa v pase až po patu má nohy dlouhé 127 cm,čímž předčila i topmodelku A.Sklenaříkovou /123/ a plavkyni I.Hlaváčovou /125/.--Zlatokop Henry Hořelica ze Zlatých Hor na Jesenicku vyrábí po domácku kořalku z jantaru,která "postaví na nohy každého". --Ministr zdravotnictví Ivan David řekl, že "mladé manželky a milenky politiků jsou balzámem na sebedůvěru politiků". Reagoval na dotaz,který novináři vyslovili v souvislosti s nedávno uzavřeným již čtvrtým manželstvím Jiřího Dienstbiera.--V červenci se ve Vejprtech konalo úspěšné Světové sympozium sochařů. Mezi návštěvníky byl gen.J.Fedor.--Turisty láká imposantní hrad Český Šternberk u Benešova.--Před soud má být postaven příslušník StB, který v r.45 zatkl a vydal NKVD plk.B.Boreckého /byl v té době zástupcem velitele posádky v Hradci/. Za účast v čs.legiích na Sibiři v r.1918 ho soud v SSSR odsoudil na 25 let,byl poslán do GULAGU a tam zemřel. Proti se ozval Jan Masaryk.--V Koločavě na býv.Podk.Rusi žije dcera "zbojníka"Nikoly Šuhaje. Je jí 78 let.Některé turisty z ČR spíš zajímají místa,kde psal Ivan Olbracht.--Vyšla kniha "Bludný kámen" z pera Ireny Šindlářové. Jsou to lidové pověsti z Krnovska.--Do Chrudimě:pamatuje někdo rodinu řezníka Michlka?--21.10.bude v Pardubicích výstava potravin GASTRO '99.--Klub seniorů v Hrádku u Rokycan má rubriku v "Rokycanském deníku",hlavně díky Milanu Taušovi.--Generálním komisařem EXPO 2000 v Hannoveru byl jmenován Vlastimil Ježek.--Martin Ručínský,vynikající útočník Montreálu v NHL,bude žádat o kanadské občanství,ale ponechá si české.--Jasného film "Návrat ztraceného ráje" měl úspěch na film.festivalu v Montreálu.--Na Slovensku vstoupil v platnost nový zákon, podle kterého se stala čeština úřední řečí, a to v místech,kde žije minimálně 20 procent obyvatel té či oné národnosti.Kuriozitou je vesnice Macov,která je oficielně trojjazyčnou /klausuli splňují vedle Slováků i Češi a Maďaři/.--Vydavatel "Trampa", Zd.Vašíček,se v Ostravě zotavuje po úspěšné operaci.Čísla mají prům.32 stran. 6.Světový trampský potlach: v říjnu 2001 v Austrálii.--Lidé ze Zlína se jezdí koupat na přehradu do Pozlovic.Chybí tam lavičky pro seniory.--"Sun"v Torontě propagoval Prahu a Český Krumlov.--Začatá stavba železnice z Vizovic do Lidečka by se měla dokončit,soudí starostové místních obcí.--Památce obětí komunistické zvůle v Ďáblicích se poklonil ministr J.Bašta.Záštitu nad tryznou převzal premiér Miloš Zeman.

Čechy Čechům. Ale jsou tu vůbec nějací praví?

Co se stalo v této zemi během několika dnů? Hořel strašicí kukluxklanský kříž, hajlování a protižidovská hesla provázely pobodání mladého muže, byl znectěn židovský hřbitov a v metru skopán cizinec tmavé pleti. Občánek pokrčí rameny, nejvýš řekne, že to je "švajneraj". Navíc by bylo stejně v tomto kraji nejlépe, kdyby se v něm prohánělu jenom poctivá holubičí česká srdce, myslí si mnozí. "Čechy Čechům," heslo vykřikované skiny v podstatě vnitřně nezavrhuje hodně lebek nevyholených či přirozeně plešatých. Jací však jsme vlastně rodověrní Češi?

"Český voják vyspí se s maďarskou dívkou a ubohá česká děvečka přijme k sobě maďarského honvéda a po staletích bude to zajímavé překvapení pro antropology, proč se objevily vysedlé lícní kosti u lidí na březích Malše," říká jednoroční dobrovolník Marek, přítel dobrého vojáka Švejka. Přimočaré shrnutí genetického stavu středu Evropy.

Budu-li osobní: můj dědeček z maminčiny strany byl potomkem francouzských tkalců, kteří sem přišli s Napoleonem. Jeho sestra vzala si Němce Luschnitze a měla s ním tři syny. Jeden z nich byl nacista, druhý sociální demokrat a třetí sukničkář a bonviván. Ten jediný přežil druhou světovou válku. Tatínek, jehož šlak bral při každém hříchu na českém jazyce, měl sestřenici Helenu, která češtinu značně lámala, neboť byla pražskou Němkou. Ta se vdala za Žida Leo Weinbergera. Jejich věrný svazek zachránil oba: Leo šel za války do koncentráku později a Helenu po válce neodsunuli. A k tomu moje babička vypadala ke stáru jako indiánská prapramáti, ale tam jsem nijaké apačské kořeny nevynalezl. Pocházela od Telče.

Genetická a kulturněvlivová kaše. A co se ještě do ní mohlo přimíchat, o čem se v rodě neví!

Jsem-li Čech? Jediné, čím jsem si jist, je, že česky mluvím a že o Vánocích máme u nás Ježíška a ne Santa Klause nebo dědu Mráze. Rád též zpívám Zelenú hájové.

Takových je zde dozajista většina. Kdepak čistota slovanského národa. Žádná přímá pokrevní linka od starocha, který se došlrachal na horu Říp, ale neustálé míšení tělních tekutin přinášených sem ze všech koutů světa. A ty směsiny se rozhodly, že tu budou žít.

Převážná většina takzvaných českých oběti nacistické okupace z protektorátu byli Židé, kteří mnohdy nemluvili česky. Jsme-li v nestoudných kupeckých počtech o mrtvých, které nás ten krutý čas stál, nesmíme zapomenout ani na Romy. Přesto však nebylo nám to ve školách takto vysvětlováno. Měli jsme prostě tři sta šedesát tisíc obětí, my Češi a Slováci. A i ti Slováci se říkali tišeji než rozhodující "český" národ.

Jsme-li už tak lhostejní k tomu, jak se v této české zemi zachází s Nečechy, včetně nehorázné malichkosti jiných cen v hospodách a hotelích, nechme si vynáší řady svých předků. Možná dojdeme k překvapivě nečeským nálezům.

Teprve když jde zemí z tlustého do tenkých, pozná se, kdo do ní patří. Žid nebo Rom či potomek kdoví jakého národa může se tehdy stát velice velkým vlastencem, i když se Čechem necítí.

Ostatně před čtyřicetí lety nám nevadilo, když američtí a britští černoši pomohli nám Čechům být svobodnými. Dneska je jedni kopou v metru, druzí počítají jim bufta dvakrát dráž než tuzemcům a nám ostatním je to většinou buď jedno, nebo nepříjemné. Jak se s tím poradit. Možná to je ono ozdlášťující tělísko, typické pro ryzí neposkvrněnou českou krev.

VLADIMÍR KUČERA

Výkřiky

Kniha veršů politických vězňů z let 1948 - 1955

Před čtyřmi lety odešel z našeho středu v Torontě čs. vlastenec Karel Kalenda. Zanechal na této zemi nejen svou rodinu a přátele,ale i útlou knížku veršů,které posbíral v době nesvobody i později.Knížka vyšla v r.1998 v nakl.Atelier IM Zlín.Je to památník věžeňské poezie...

KAREL KALENDA se narodil 8. března 1927 ve Vizovicích. Vyučil se ve Vsetíně a po komunistickém puči v únoru 1948 odešel do zahraničí. Zapojil se do protikomunistického odboje. Byl zatčen ve Valašském Meziříčí a 27. dubna 1951 odsouzen k trestu smrti pro zločin velezrady a vyzvědačství. Později byl jeho rozsudek změněn na 24 let trestu odnětí svobody. Z výkonu trestu byl 27. února 1964 podmíněně propuštěn. Po příchodu sovětských vojsk v roce 1968 odešel i s rodinou do Kanady. Po dlouhé a těžké nemoci zemřel 1. září 1995 v Torontu.

Básně napsané v tomto věžeňském památníku jsou dary od přátel. Několik básní jsem sehnal výměnou. Veršíky byly tvořeny za velmi těžkých podmínek.

Nekrásnější verše vznikaly v podmínkách zimy, hladu a teroru. Přátelé psali jen to, co prožívali. Proto má každé slůvko svou hloubku, každé slůvko je vzpomínkou.

Po sedmiletém odloučení od svobodného života je pochopitelné, že slovní zásoba mých přátel je velmi omezena. Snad proto se vám budou zdát jednotlivé veršíky jednoduché a třeba i primitivní. I ty jsou však pro mne cenné, poněvadž je psali lidé ryzího charakteru.

Neohlížel jsem se na zaměstnání a tituly autorů, ale na jejich charakter. Snad z toho důvodu zde mnoho krásných veršů chybí.

Bolševické vedení mělo velký zájem tuto básnickou tvorbu zlikvidovat. Přes mnohá udání a výslechy se mně podařilo knihu dohotovit.

Ještě bych rád omluvil písmo, stylizaci a mnohé jiné chyby a nedostatky, poněvadž ruka bývala mnohdy těžká a vysílená namáhavou prací a navíc toto vše muselo být prováděno co nejrychleji v obavě před příchodem esenbáka.

Mnohokrát byly verše psány v šachtě, při světle kahance, jindy v nevytopené místnosti baráku a při velmi špatném osvětlení.

Prosím, omluvte formální nedostatky. Obsah vyvěrá ze srdce a těžké životní zkušenosti.

Karel Kalenda

Přijde den...

Jen si, soudruzi, okované rvěte,
vyslýchejte -- naše těla mučte,
bijte nás a týrejte jak chcete
a k smrti si nás suďte.

Národu věrní zůstaneme,
vlast svou budeme milovat,
své přesvědčení nezradíme,
vždyť jednou budem účtovat!

Ty vaše dráty,
pouta a mříže
jsou vašeho erbu znakem -
ničit kulturu a kříže,
národa temným mrakem.

Vše to zmizí jednou z naší krásné vlasti,
místo drátů budou květy vonící,
nebude více pláče, bolesti a strasti,
milovat se budem s úsměvem na líci.

Tisíce pevných nebude již v okovech,
vzduch čistý vlastí zavěje,
láska s radostí budou v domovech --
Kde domov můj -- národ slavně zapěje.

Waldes a Morawetz - sběratelé umění

Jindřich Waldes, majitel továrny Koh-i-noor, se seznámil s Františkem Kupkou na konci roku 1919 a jejich přátelství trvalo dalších dvacet let. Waldes, milovník a sběratel umění, shromáždil jedinečný soubor Kupkových děl - obrazy, kresby, grafiky. Kupka je společně s Vojtěchem Preissigem i autorem světoznámé firemní značky Koh-i-nooru, divčího obličeje se cvočkem v oku. V září 1939 Jindřicha Waldese zatklo gestapo a jeho majetek byl zkonfiskován. Válečný ředitel Národní galerie Josef Cibulka získal od Němců část Waldesových uměleckých sbírek do své instituce. Jindřicha Waldese sice jeho rodina v roce 1942 vykoupila z Buchenwaldu, ale následnou cestu lodí do Ameriky továrník nepřežil. Potomci uplatnili své restituční nároky již po válce, ale do toho přišel únor 1948. Umělecké sbírky jim byly vráceny v říjnu 1996.

Továrník, finančník a sběratel umění Richard Morawetz emigroval v roce 1939 před nacisty z Prahy do zámoří. Svoji kolekci uměleckých děl zanechal jako takzvaný deponát v Národní galerii. Poválečný stát ji zkonfiskoval. Pražský magistrát tento konfiskační výrok po roce 1989 zrušil a v dubnu 1996 vydal díla synovi původního majitele, Oskaru Morawetzovi.

Výhody přezouvání

Český zvyk vyzout sebe i návštěvu z bot a pak teprve vejít dovnitř bytu je ve vyspělém světě dosti neobvyklý. Jak se však ukazuje, může být velmi zdravý.

V minulých dnech dokončená americká studie vypracovaná pro vládní Agenturu pro ochranu životního prostředí přesně zdokumentovala, že když se lidé a domácí zvířata procházejí venku po chemicky ošetřeném trávníku a pak zajdou dovnitř domu, zanesou tam nežádoucí chemikálie. Chemické látky, škodící zejména dětem, se dály v domech vystopovat ještě týden po postřiku, a podle očekávání se lépe držely v kobercích než na holé podlaze. Jako nejlepší prevenci doporučili tvůrci studie před vstupem do domu se přezouvat. **(jet)**

O LETCÍCH

Mečislav Kozák má stále dobrou náladu. Žije v Olomouci.

Plk.let.Ladislav Zadrobílek,narozen 14.6.1916 v Hrochově Týnci.Po škole let.dorostu sloužil v let.pluku TGM v Hradci. Od června 39 je na cestách:Polsko,Francie,Oran,Gibraltar,Anglie. U 111.angl.peruti nalétal 200 op.hodin,pak přešel k 310. 2.1.43 v souboji se šesti Focke Wulfy zraněn. Pak instruktorem střelby a bombardování. Po válce:Prostějov a Brno. V r.1950 jako major z letectva vyhozen. Plně rehabilitován v r.1992.Dne 27.10.1998 jmenován čestným občanem Hrochova Týnce./Za info. děkujeme B.Svobodovi,tajemníkovi Klubu RAF v Brně./

Bob Velvarský z BC dal historikovi dr.Čestmíru Sládkovi tuto dobrou radu:"Nedejte se příliš zamotat do bezedných historek zahraničních letců a vojáků. Skončíte jako moucha v pavoučí síti nebo jako Mirko Janeček.."--František Srp,autor medailonků o válečných letcích v "Letectví",se v této revue nedávno rozloučil s plk. let. Františkem Knapem. Popsal,jak se jmenovaný zázrakem zachránil z hořícího Velouše a od 17.7.1941 až do konce války byl v německém zajetí. Po válce sloužil u dopravního pluku,ale v r.49 musel z letectva odejít a pracoval v železárnách v Uhříněvsi.Odešel 3.7.1999.--Čestmír Sládek dokončuje korektury knížky o B. Tobyškovi. Měl štěstí,že se sešel s paní Tobyškovou,která žije u dcery v Římě,ale do "staré vlasti" ráda zajíždí.--Gen.Ludikar s paní trávil příjemné léto v Praze.--Jan Toncar si pamatuje,že špionážní stanici u Lutonu velel Franta Kousal a že byli vycvičeni jako radiotelegrafisté slovenští poddůstojnici Biroš a Vanura. Ptal se,co se s oběma stalo./Poslali jsme mu vše,co víme o skupině MAGNESIUM,v které byli a jak na Slovensku po vysazení dopadli./--V Moskvě něla "premiéru" nejnovější ruská stíhačka Su-37 "BERKUT" /Zlatý orel/. Že by Rusové utráceli peníze půjčené ze Západu na takové mašiny,místo na zlepšení ekonomie a zvýšení životní úrovně občanů?--Plk.J.Váňa,autor objemné knihy"Příslušníci čs.letectva v RAF",268 stran,našel porozumnění u historika Raila:"Alespoň vyšlo dílo,které se nyní může doplňovat".Autor knihy vyjádřil naději,že 60 historiků a zájemců, kterým práci poslal, se mu odvděčí doplňky a opravami./Prvním kritikem byl gen.Karel Pospíchal,bylo to v Julisce a vydavatel t.l. byl při tom. Bylo to ale"učené hádání"../ Jako první práci pochválili gen.Fajtl a plk.Škarvada./Plk.Váňa už sestavuje další knihu:o našich letcích v Polsku a ve Francii.--Český voj.přidělenec v Ottawě shání jména našich letců,kteří přišli o život během výcviku Kanadě:pátrá,kde jsou jejich hroby a zda se o ně někdo stará. /Mohli jsme mu z archivu dát základní data./--V Austrálii žil mjr.let.Otta Regner.Narodil se 5.2.1918 v Červeném Kostelci u Náchoda,máme jeho foto z r.92 a doufáme,že stále žije.--Na květen 2000 se připravuje velká výstava Svazu letců ČR ve Veletržním paláci v Praze-Holešovicích. Vedoucím akce je inž.Otto Poláček a pomáhají: plk.Zd.Jenyš,plk.Jar.Rondevald,PhDr.O. Rampula a plk.Z.Těšínský. Jednání s MO je v chodu.--Pí Hana Lenhoffová,vdova po Johnovi,se s důvěrou obrátila s prosbou o pomoc na plk.J.Vojkůvku z MO v restituční záležitosti J.Lenhoffa,a nyní její,jako jeho vdovy,v Teplicích /v Čechách/. Soudní řízení se vleče už tři roky.Zdržení bylo zřejmě zavíněno tím,že plk.Lennhoff se narodil za Rakouska s křestním jménem Hans,během ČSR se psal jako Hanuš a v Anglii,kde byl od r.39 John. Při prvním jednání byl překvapen,když byla nadhozena otázka,co se stalo s jeho dvěma bratry a proč si oni žádný nárok nedělají..--Radovan Helt/Horní 39,436 03 Litvínov/ uspořádal zajímavou expozici "Letecká válka nad Mostem". Jeho spolupracovníci: J.Uhlíř z Mostu,J.Buchta z Velemína,J.Marek z Kadaně.--Dcera Sáši Hessa,Denise,žije v Pine Brook,NJ. --O vrcholné éře čs.předválečného letectva pojednává kniha dr.Miloslava Johna ze Žďáru n.Sázavou"Čs. letectvo v roce 1938",343 stran. Obsahuje fotografie dosud nikde neotištěné.-- Plk.let.Josef Jurásek dokončil rukopis své práce "Není pilot jako pilot".Popisuje osudy absolventa voj.let.akademie během komunistické totality. /Protože hledá vydavatele,poslali jsme mu přehled všech existujících firem v České republice./

Nedávno vydala kanadská poštovní správa serii devíti leteckých známek.Vybrali jsme tři letadla,na kterých za války létali naši: nahoře je AVRO ANSON MK 1, uprostřed VICKERS-ARMSTRONG-WELLINGTON MKII a dole je DE HAVILLAND MOSQUITO F.B.VI./Až nám je tiskárna vrátí,pošleme je R.Půdovi "pod stromeček"./

Letečtí kadeti čs.původu,nejspíš v Medicine Hat,Sask. Druhý zprava je Josef Hostášek,nar.21.1.1912 v Oseku n.Bečvou u Přerova,zemřel 18.7.1985,nevíme kde. Kdo jsou jeho kamarádi na snímku?

Jeden ze statečných

Stále řidší řady čs. předválečných vojenských letců začátkem roku opustil ve věku nedožitých 90 let jeden z našich posledních nestorů, vrcholových akrobatů a nejzkušenějších pilotů své doby, plukovník let. v. v. **Jaroslav Taudy**, AFC. Rodák z jihočeské Soběslavi narukoval v roce 1930 ke 4. leteckému pluku do Kbel a s ním ho přemístili za rok do Hradce Králové. Od května 1934 si zvyšoval svou kvalifikaci pilota ve VTLÚ v Letňanech, kde zůstal do října 1937. Tam už mj. létal s Jánem Ambrušem „čertovo kolo" na Aviích opatřených koly se vzduchovými brzdami, ale zakrátko i s čs. „králem vzduchu" Františkem Novákem. V létě 1937 pomáhal vydobýt barvám Československa na mezinárodním mítinku v Curychu v těžké konkurenci s jeho „sedmičkou" vítězné vavříny. Krátce po násilné okupaci země Němci odešel 22. 7. 1939 do Krakova, od 28. srpna téhož roku se stal příslušníkem polského letectva a účastnil se řady vojenských akcí proti Němcům. Koncem září ho internovala Rudá armáda. Teprve 26. června 1940 ho s dalšími orgány NKVD propustily a po dlouhé plavbě přes Turecko, Egypt, Indii a kolem Afriky se dostal konečně do Anglie, kde si 11. listopadu 1940 oblékl v Cosfordu uniformu RAF. Angličané brzy ocenili kvality Jaroslava Taudyho jako instruktora a zalétávacího pilota nových válečných strojů. Mimo jiné mu svěřili i výcvik početné skupiny pilotů ze SSSR na dvoumotorových letounech typu Albemarle, které Anglie pak dodávala do SSSR. Dne 2. července 1944 Jaroslav Taudy odešel k 68. squadroně nočních stíhačů, kde zůstal v operační činnosti až do 11. dubna 1945. S jistou dávkou pokory si každý, komu se dostala do rukou jeho kniha odlétaných hodin, přečte hodnocení jeho nadřízených, kteří se všeobecně shodovali v tom, že jeho práce v rámci RAF byla „výjimečná". Po válce Jaroslav Taudy, mj. nositel dvou Čs. válečných křížů, Polského válečného kříže a čtyř vysokých anglických vyznamenání, pracoval ve VLÚ a v padesátých létech byl jako bývalý příslušník RAF z řad. čs. vojenského letectva propuštěn. Málokdo si získal takovou pověst skromného vojenského pilota mimořádných technických kvalit a leteckého umění. Poctivost, vysoká náročnost vůči sobě i jiným, odvaha a spolehlivost patřily mezi vlastnosti, které se výrazně projevovaly po celý život tohoto čs. vojenského letce. Tak, jak to odpovídalo jeho krédu: „Vzhůru ke hvězdám... Za vše dík, za lásku jaká byla, za život jaký byl".

Dr. Čestmír Sládek

Vzácná fotografie z doby války: druhý zprava je legendární Squadron Leader Alois Šedivý,DFC, DFM, nar. 25.5.1915 v Hlinsku ve vých.Čechách,zemřel 16.9.1990 v Adelaide v Austrálii. Od r.1944 velel jedné ze dvou operačních letek 311.čs.perutě. Jako velitel byl populární,protože nevydával rozkazy,ale vyjadřoval přání. Celá 311.si ho velmi vážila a to bylo na 600 osob. Po válce létal u ČSA a podařilo se mu uletět s letadlem do Anglie. Jeho vdova žije v Hackman W.,S.Australia 5163.

O VOJÁCÍCH

K vedlejšímu článku o gen. Bartíkovi:měl dvě dcery.Starší Zora zemřela v mladém věku za války v Anglii. Mladší,paní Draga Schillinglaw-Kellicková,má adresu:1040 E.Osborn Rd.,Unit 1001,Phoenix,AZ,65014-5251.--Dosavadní velitel základny AČR v Náměšti n.Oslavou,pplk.Leoš Liška,byl převelen k vrchnímu velitelství spojeneckých sil NATO v Evropě./Příbuzný gen.A.Lišky?/--V časopisu "Šipinky" ve Val.Meziříčí vyšly zásluhou Radka Sekerky životopisy těchto hrdinů 2.války: Zd.Březina,Lad.Březný,K.Cikhard,Jan Fajkus,V.Grossman,O.Hlobil,Jindra Holčák,Josef Holčák,Jar.Kalášek,Ivan Kolařík a Frant.Krčmář.--Moravský Slovák František Šišpera,napsal a vydal svůj anglický životopis pod názvem "Immigrant's Dream",258 stran. Narodil se 4.10. 1911 v Milokosti. Ač popisuje problémy s několika životními partnerkami, kniha má hodnotnější kapitoly o jeho životě v Kanadě /žil tam ve 20tí letech/ a v americké armádě,v které sloužil,když mu bylo 30. Knihu lze objednat zasláním kan.$20 na:F.S.,252 N. Walnut St.,Ottawa,Ohio 45875, USA.--Na své zážitky u Tobruku a Dunkirku vzpomněl ve své knize "Zlatá stopa" kroměřížský rodák Josef Brauchbar. Po válce zjistil,že Němci zabili celou jeho rodinu. Po r.48 mu čs.komunisté sebrali rodinné pekařství i dům. Zemřel v r.1996,když mu bylo 91 let. Ani tehdy mu dům a pekárna neříkaly "pane".--Knihu o K.Vašovi /sloužil Stalinovi a Gottwaldovi, viz článek na této straně dole/ vydalo nakl.Lípa ve Vizovicích.--Voj.cvičení nedaleko Olomouce shlédlo 14 šéfů gen.štábů zemí býv.vých.bloku,které se ucházejí o členství v NATO. --Jediným spojencem Německa při přepadení Polska v září 39 byly slovenské jednotky..Obsadily oblast kol Zakopaného. Sověti postoupili 250 km blíž středu Evropy a internovali na 300.000 polských vojáků.-- Česká armáda má přes 90 oblastních a okresních vojenských správ. Mají většinou čítárny,kde jsou na ukázku "Kan.Listy".--Ministr obrany ČR,RNDr.Vladimír Vetchý,CSc.,se narodil 8.5.1949 v Třebíči,je ženatý, má dvě děti a jeho manželka Alena je profesorkou na gymnáziu v Brně.--Náčelník gen.štábu Jiří Šedivý,46, vyšel Vys.voj.školu ve Vyškově, voj.akademii v Brně a Vys.válečnou školu v Carlisle,USA.--Vyšla užitečná knížka "Vojna co kapsy",104 strany.--I když to za totality dovoleno nebylo,batovec Jan Krátký utvořil mezi dělostřelci v jedné posádce potají diskusní kroužek,kde je informoval o zásluhách zakladatele Zlína Tomáše Bati o ČSR za vlády TGM.--Tibor Gregor oslavil v Torontě své 80. narozeniny. Pochází z Levoče,studoval v Košicích a v r.1937 v Anglii.V lednu 1940 se přihlásil do čs.vojska a postupně se stal techn.důstojníkem u 1.tankového praporu.Netají se tím,že byl po 50 let Rotariánem a v Kanadě se dostal do nejvyšších funkcí.--Jiří Friedl /Jánošíkova 14, 787 01 Šumperk/ se na opavské universitě zabývá také studiem osobnosti gen.Karla Lukase /1897-1949/.Uvítá jakýkoliv materiál o něm.--"Kan.Slovák"měl článek Fr.Vnuka o SNP.Cituje mj. biskupa P.Vojtaššáka,že to byl "švindel a klam". /Škoda,že nežije gen.M.Ferjenčík,aby se s autorem utkal; byl s gen.Viestem a Goliánem skoro do posledního dne,než je zradou Němci zajali./ Vnuk se zmiňuje o možnosti,že NKVD zavlekla Viesta do sov.vězení,kde zemřel.--Na tisíce občanů Slovenska,kteří byli v letech 44-46 odvlečeni do sovětských koncentráků neustále upozorňuje Štefan Pazdera v Prešově. Je nazýván"Šovarskou osobností č.1."Zůstává dobrým přítelem plk.J.Svatoně a pilným čtenářem "KL".-- 30.7.99 zemřel v Anglii po srd.záchvatu Miroslav Kafno,nar. 20.11.1921 v Ostravě-Radvanicích.Přes Polsko a Francii se dostal do Anglie,kde byl vycvičen jako parašutista. Měl však s angl.manželkou Maudie dva malé chlapce a do akce poslán nebyl.Skončil válku jako tankista u Dunkirku.Po únoru 48 se pokusil odejít přes Šumavu ven,ale byl zatčen a odsouzen na 17 let vězení./U soudu proti němu svědčil jeho vál.kamarád Válek./Trpěl 8 let v lágrech kolem Jáchymova. V r.57 se musel vzdát všech nároků vůči čs.státu a vystěhoval se ke své rodině v Anglii. Dětí ho nepoznaly. Pracoval v Coventry.V té době se Kafnovům narodil třetí syn. Až do nedávna byl akt.členem odbočky ČSOL v Leamingtonu.

GENERÁL JOSEF BARTÍK

30.6.1897 Stachy u Sušice - 23.5.1968 Praha.

Nedávno vyšla v Praze hodnotná kniha Miroslava Ivanova "Černý dostal mat",222 stran,s podtitulkem "Z historie proti-špionážního oddělení čs.generálního štábu",rozumí se před 2.světovou válkou. Autor čerpal látku během osobních rozhovorů s gen.Bartíkem před jeho smrtí. Bartík pocházel z rodiny pekaře a když zemřel,jeho matka se vystěhovala do Ameriky. Desetiletý Josef zůstal u strýce na Šumavě. Maturoval na gymnáziu v Sušici, v r.1915 po výcviku se octl na italské frontě, záhy přešel na druhou stranu a připojil se k čs.legii. Po válce byl od 39.pluku převelen na MNO v Praze. Od roku 1937 pracoval v hodnosti majora na generálním štábu,ve zpravodajském oddělení,jako přednosta obranné sekce.

Další jeho osudy zachytil PhDr.Karel Richter.Přinášíme je po zkrácení..

Den před příchodem Němců do Prahy se československým zpravodajským důstojníkům s pomocí představitele britské zpravodajské služby v Česko-Slovensku majorem Gibsonem podařilo odletět do Londýna. Ještě před vypuknutím války se major Bartík usilovně zabýval přebudováním své protiněmecké agenturní sítě pro nové úkoly. Důležité poslání plnil v roce 1939 v Polsku, kam byl vyslán z Londýna na žádost vojenského atašé plk. Kumpošta.

Po svém příjezdu do Varšavy se začátkem dubna spojil s představiteli polské zpravodajské služby plk. Tadeuszem Szumawskim, pplk. J. Majcrem a pplk. W. Heinrichem. Seznámil je se svým posláním a odevzdal jim zpravodajský elaborát o německých přípravách k napadení Polska. Požádal také o pomoc při budování československého vojska v Polsku a zřizování zpravodajských kanálů přes Těšínsko. V zájmu zabezpečení přechodu československých emigrantů na polské území intervenoval, aby polské pohraniční orgány přestaly zadržené uprchlíky vracet do protektorátu.

Kromě jednání s polskými představiteli se věnoval záležitostem vojenské skupiny. Organizoval sbírání zpráv od vojenských i civilních emigrantů. Údaje vyhodnocoval a odesílal do Londýna. Kopie poskytoval Polákům. Věnoval se i prověřováním příslušníků vojenské skupiny. Jeho zásluhou bylo odhaleno několik agentů gestapa. Získal i nesmírně důležité informace o generálu Prchalovi, o jeho smýšlení a vztazích k Němcům, a zejména o jeho vazbách k polskému generálnímu štábu a aktivitě směřující proti Benešovi, jehož se zdráhal uznat za hlavu odboje. Bartík přivezl zároveň do Polska i dvě vysílačky určené pro domácí odboj a zorganizoval kurýrní spojení s domovem.

Za války pracoval v Londýně ve zpravodajském odboru ministerstva národní obrany na úseku obranného zpravodajství. Zabýval se zejména kontrolou spolehlivosti příslušníků politického i vojenského odboje a odhalováním operací nacistických výzvědných služeb. Účastnil se i výběru parašutistů pro zvláštní úkoly ve vlasti včetně atentátu na Heydricha. Později s týmiž úkoly přešel do rezortu exilového ministerstva vnitra.

Po válce působil zpočátku v téže funkci i doma, ve vlasti. Osobně vyšťchal K. H. Franka. Překazil přitom snahu komunistického funkcionáře B. Pokorného překroutit Frankovy výpovědi k očernění prof. Krajiny, dr. Zenkla a jiných příslušníků demokratického odboje. Naopak shromáždil údaje o kolaboraci některých čelných komunistických funkcionářů s Němci. Materiály odevzdal ministru vnitra Noskovi. Později se údaje ztratily, avšak jejich část byla využita v procesu proti skupině Slánského.

KSČ proti sociálnímu demokratu Bartíkovi, který mezitím dosáhl hodnosti brigádního generála, neměla zprvu žádné výhrady. On sám však ve svém postavení brzy odhalil kádrové i organizační pikle směřující k přípravě komunistického mocenského puče. Rozhodl se varovat prezidenta E. Beneše. Důvěrně ho dopodrobna informoval, o tom, co všechno komunisté podnikají, aby měli v rukou všechna klíčová ministerstva a zmocnili se bezpečnosti, armády i státních financí. Jeho důvěrný rozhovor s Benešem se neutajil, neboť i v prezidentově nejbližším okolí se už pohybovali komunisty získaní informátoři. Na nátlak Zdeňka Fierlingra, kterého si již před válkou od roku 1935 vedl v evidenci jako agenta NKVD, byl přeložen na MNO do bezvýznamné funkce předsedy odvolacího kárného výboru.

8. března 1948, nedlouho poté, co se KSČ chopila moci a nastolila svou diktaturu, byl generál Josef Bartík zatčen. Na jeho vyšetřování dohlížel osobně Bedřich Reicin. Bartík o tom muži věděl příliš mnoho. Nejenom že je agentem NKVD, ale měl informace i o jeho kontaktech s gestapem. Reicin ho proto potřeboval umlčet. Nejprve ho držel ve vazební cele přímo v budově generálního štábu, v ponuré místnosti se zamřížovanými a zabedněnými okny. Jeho osvědčení vyšetřovatelé jej neurvale vyslýchali ve dne i v noci.

Pak ho dal přemístit do prosluléhо hradčanského „domečku", kde ho rafinovaně týrali i tak, že mu kroutili zraněnou nohou, aby z něho vynutili přiznání k velezrádným zločinům, které nespáchal.

Prokurátor dr. Vaš, známý z pozdějšího hrdelního procesu s gen. H. Píkou, slepoval na Reicinovu objednávku žalobu tak, aby se dala odůvodněně požadovat oprátka. Generál Bartík, který svou vysokou inteligenci daleko převyšoval vyšetřovatele i žalobce, se obratně hájil a vyvracel obvinění, kterým se ho snažili dostat do úzkých. Nedal se zlomit ani mučením. Protože z něho ani mučením nedostali žádné přiznání k protistátní činnosti, měli to soudci s rozsudkem těžké. Generál L. Svoboda, proti němuž se jednu dobu také sbíral materiál k soudnímu procesu, dosvědčil Bartíkovu nezlomnou odolnost: „Generál Bartík byl na samotce ve vězení po tři měsíce denně donucován k podpisu, že viděl mou přihlášku do Inteligence Service, kterou jsem prý měl poslat po gen. Ingrovi z Moskvy do Londýna."

Z Bartíkova případu se Reicinovi vzdor vší snaze nepovedlo vytěžit nic než pět let odnětí svobody, ztrátu hodnosti a všech vyznamenání, těžký žalář, zostřený měsíčně tvrdým ložem a samovazbou v druhém, pátém a devátém měsíci každého roku trestu..." I takovéto odměny se za vlády strany udělovaly zasloužilým účastníkům boje za svobodu vlasti ve dvou světových válkách.

Degradovaného generála věznili na Mírově a v Leopoldově, dokonce ještě celý další rok po vypršení trestu.

Nakonec ho přece jenom museli propustit. Nedal se vymyslet žádný důvod k prodloužení trestu. Ostatně kolo dějin se pootočilo a boží mlýny semlely zloducha Reicina.

Josef Bartík našel zaměstnání v podolském Ústavu péče o matku a dítě. Nakonec se rodina domohla rehabilitačního procesu, jímž byl očištěn a zároveň mu byla navrácena generálská hodnost i všechna vyznamenání, která si poctivě zasloužil za obětavou službu vlasti.

23. května 1968, v atmosféře Pražského jara, které tolik slibovalo, tento skvělý voják, vlastenec a svrchovaně čestný člověk náhle zemřel. Sovětské okupace se už naštěstí nedožil. Kdosi významný prohlásil: „Šťastný národ, který nepotřebuje hrdiny." My jsme se ve svých dějinách bohužel bez hrdinů neobešli. Generálmajor Josef Bartík je jedním z nich. 28. října 1998 mu bylo prezidentem republiky in memoriam uděleno nejvyšší české vyznamenání Řád Bílého lva. Po zásluze.

PhDr. Karel Richter

„SLUHA DVOU PÁNŮ" na pultech našich knihkupectví

Poslední červnovou středu se uskutečnila na VVŠ PV v Síni vědecké rady autogramiáda knihy „Sluha dvou pánů" autorů doc. Františka Hanzlíka, CSc., působícího jako historik na Fakultě ekonomiky obrany státu při VVŠ PV ve Vyškově, spisovatele JUDr. Jaroslava Pospíšila a JUDr. Jana Pospíšila, bývalého politického vězně.

Ústřední postavou obsáhle knihy je JUDr. Karel Vaš, oddaný agent sovětských tajných služeb již v době první republiky. V této době jako student se podílel na provokačních komunistických bojůvkách. V roce 1945 spolu s Reicinem vytvořili síť tzv. OBZ - nejobávanějšího vojenského zpravodajství, které stálo zcela nad kontrolou oficiálních kontrolních státních orgánů, dokonce i prezidenta Beneše - vrchního velitele ozbrojených složek ČSR.

Karel Vaš toho má na svědomí mnoho. Také justiční vraždu jedné z prvních obětí generála Heliodora Píky. V této kauze vystupoval dokonce jako vyšetřující soudce a protokoly konzultoval přímo se sovětskou NKVD.

Osudě komunistické mašinerie však zcela nečekaně semlelo i Vaše spolu s Reicinem, Slánským a spol. O dva roky později po popravě generála Píky byl sám zatčen a odsouzen na doživotí. V roce 1955 napsal z vězení téměř dvousetstránkovou žádost o obnovení procesu. V tomto zajímavém dokumentu, který je v knize zveřejněn poprvé v plném znění, se Vaš vyznává k lásce k Sovětskému svazu, naplno uvádí spolupráci se sovětskými bezpečnostními orgány. Na jedné straně napsal svou obhajobu v tehdejší době, na druhé straně si však podepsal svou vlastní obžalobu. Netušil, že komunistický režim tu nebude na věčné časy.

Kniha není ani historiografická studie, ani literatura faktu. Svým členěním je zcela netradičně pojatá. Je významnou mozaikou zločinů bývalého komunistického režimu a přispívá k pochopení málo zmapovaných let 1945 - 1948.

-vn-

Ve Valašském Meziříčí žije v pohodě /to je dnes populární výraz v České republice/František Doleček,nar.1.1. 1919 v Mistrovicích u Ústí n.Orlicí. Po něm. okupaci šel přes Budapešť,Bělehrad,Bejrut do Agde; sloužil u tel.praporu v Montpellier,pod npor.Vastlem. V Cholmondeley Parku se dostal k spojovací rotě/npor. Reitinger/. U brigády v Leamingtonu poznal Süssera. Válku skončil u Dunkirku. V 50.letech měl potíže,ale také štěstí. Škoda,že na fotce není vidět pečlivě sestříhnutý keřový plot anglického stylu.

O PARAŠUTISTECH

24.7.t.r. tomu bylo už 5 let, co si v Torontě vzal život parašutista ze skupiny PLATINUM-PEWTER, Alois Vyhňák. Narodil se 11.8.1919 v nemocnici v Hodoníně,jeho rodina žila v Brumovicích.Otec byl holičem a zemřel když Aloisovi bylo 6 let. V Hodoníně se učil radiomechanikem. V Anglii byl vycvičen jako parašutista a shozen v Protektorátu 17.2.45,s npor. Nechanským,Klemešem a Pešánem. Od 1.6.46 přešel do služeb min.zahraničí v Paříži. Po únoru 48 se s angl.manželkou odstěhoval do Anglie,ale v r.1956 emigroval do Kanady,kde dosáhl vynikající místo na York universitě v Torontě.Přátelé nezapomínají.

Parašutista Alois Vyhňák nám zapůjčil tuto fotografii hrobu Cyrila Musila, který se nachází v Torontu na Prospect Cemetery,1450 St.Clair Ave.West; Section 30,číslo hrobu 1146. Vzal ji,když po jeho boku stál účastník operace TUNGSTEN,gen.Rudolf Pernický. Cyril Musil, předválečný čs.olympijský lyžařský přeborník, byl pro oba parašutisty osobností nezapomenutelnou. Poskytoval totiž úkryt mnohým čs.parašutistům a domácím ilegálním pracovníkům úkryt na svém statku ve Studnici u N.Města na Moravě. Po léta žil se svou statečnou manželkou v nebezpečí. Nejnebezpečnější situace nastala jeden večer,když A.Vyhňákovi pomáhal přemístit radio-stanici a jinou výstroj. Blízko vchodu do lihovaru v Novém Městě narazili na několikačlennou německou protipartyzánskou hlídku. Musil nebyl ozbrojen,ale Vyhňák se rozhodl,že se z kritické situace prostřílí; prvními ranami z pistole skolil dva nejbližší Němce a v nastalém zmatku a za palby ostatních Němců se oběma nepřátelům Říše podařilo uniknout. Musil,který okolí lihovaru znal,zmizel v postranní uličce,kdežto Vyhňák ustoupil směrem,kterým přišli. V polích nad Novým Městem se oba /veškeren materiál stále na zádech/ překvapivě zase sešli. Vyhňák říká,že nikdy nezapomene,jak mu udýchaný Cyril dlouho potřásal rukou a koktal,jak měli na mále.

Alois Vyhňák v r.1992.

Plk.Václav Modrák pracoval za války v Anglii ve Vojenské radioústředně a znal dobře "radiový rukopis"J. Potůčka. Zmínil se ve svém projevu na letošní tryzně v Ležákách,že z Ležáků došlo do Anglie několik set depeší.—Gen.A.Petrák nám poslal doklad,že autoři publikací o čs.válečných parašutistech často zaměňují fotografie dvou "výcvikových" farem /Garramor a Camusrach/.--4.9.99 oslavil "pantáta" Korábek v Hradišti č.3 u Nasavrk v kruhu rodiny své 97.narozeniny. -- Čestmír Šikola stále nedostal odpověď na otevřený dopis,který poslal kom.poslanci Vymětalovi. Čestmír navrhl,aby se konala v tisku soutěž o "Největší lháře v ČR" ;je si jistý,že to vyhraje vedení dnešní kom.strany.—Kdo má knížku O.Pelce"Parašutisté v akci" /vyšla v r.1987/,uvědomí si, že materiál musel čerpat ze svého rozsáhlého archívu,pokud byl v Austrálii. V r.92 se přestěhoval do ČSR a specificky do Mor.Třebové,kde zemřel.Kde je ten archív? --Podobná záhada je stále kolem archívu býv.ředitele Historického ústavu Armády na Žižkově,který zemřel náhle v Kutné Hoře. Měl v té době také svázané ročníky"Kan.Listů" od června 1980,z kterých čerpal informace o parašutistech,které vydavatel t.l.v Austrálii a jinde navštívil.Dr.Zdeněk Jelínek měl v úmyslu svůj archív Historickému ústavu na Žižkově předat.--Para skupina CARBON ztratila sice po přistání polovinu svého počtu,ale Bogataj se Šperlem připravili pro Londýn 23 přijímacích ploch. Na 16ti z nich byly učiněny pokusy o dodání zásilek se zbraněmi. Odboj převzal celkem 17 tun zbraní a munice. Existuje snímek z okolí Popovic,na němž 22 obyvatel vesnice za vedení učitele Konečného otvírá jeden velký kontejner. CARBON měl na 260 přímých spolupracovníků a byla to nejúspěšnější skupina vysazená 2.odborem MNO.

Atentát na Heydricha vypadal zřejmě jinak

P r a h a - Co se vlastně stalo v pražské Libni 27. května 1942?

"Atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha - jistě. Dodnes si však málokdo uvědomuje, že to byl čin evropského významu a že jej Josef Gabčík s Janem Kubišem provedli zřejmě poněkud jinak, než je mezi lidmi zažito." tvrdí publicista Jaroslav Čvančara.

Ten shromáždil nejrozsáhlejší filmový, fotografický a faktografický materiál o akci skupiny Anthropoid, která naprosto změnila pohled mocností na do té doby s Němci téměř loajální protektorát Čechy a Morava.

Čvančara odmítá verzi, podle níž Gabčík vstoupil do dráhy Heydrichova mercedesu. "Skutečnost byla mnohem dobrodružnější," líčí událost před šestapadesáti lety publicista, jemuž vyšla o atentátu na Heydricha rozsáhlá publikace Někomu život, někomu smrt. Oba parašutisté podle něho stáli na okraji chodníku. Gabčík měl projíždějící mercedes s Heydrichem pokropit z boku krátkými dávkami samopalu Sten-gun. Nevystřelil však zřejmě kvůli tramvaji s devětadvaceti cestujícími, která v tu chvíli vyjížděla do Gabčíkova palebného pole. "Kdyby začal kulkami kropit Heydricha, nezmasakroval by jen jeho, ale i nevinné lidi. Tuto verzi ale nepreferuji, jen domýšlím některé nejasnosti," pokračuje Čvančara.

Po vynucené změně scénáře atentátu vstoupil na scénu Kubiš, který na mercedes hodil bombu s plastickou trhavinou. Výbuch vylomil okna tramvaje. Heydrichův kabát vyletěl až na trolejové vedení. Hned poté začala honička mezi Heydrichem, jeho řidičem Kleinem a parašutisty, doprovázená prudkou přestřelkou. "Gabčík s Kubišem unikli svým pronásledovatelům jen s největším úsilím. Klein zůstal ležet s prostřelenou nohou u místního řezníctví a Heydrich už nemohl kvůli zranění od výbuchu bomby dále oba vojáky pronásledovat. Opřel se vyčerpáním o plot a čekal na pomoc," líčí Čvančara chvíle po atentátu.

Historik míní, že je třeba citlivěji zhodnotit i Karla Čurdu, který gestapo navedl na stopu sedmi ukrývaných parašutistů, i jinak než jako zrádce. "Ani ve válce neplatí jednoduchá dogmata - a tak je to i s Čurdou," říká. Už to, že voják odešel bojovat do ciziny a dobrovolně seskočil nad okupovaným územím, svědčí podle Čvančary o tom, že Čurda nebyl zbabělec. "Mohl přece zůstat doma za peci," dodává.

Když se Čurda po atentátu dozvěděl, že se na něj doma - nehledě na přísnou konspiraci - vyptávalo gestapo, začal se bát o maminku. Při čtení seznamů popravených příbuzných příslušníků jiných operačních skupin, které osobně znal, to už nevydržel. "Určitě nezradil pro peníze. A když na gestapu promluvil, pokusil se o sebevraždu - to také do obrazu hamižného zrádce nezapadá. Pravdou ale je, že se z něj později stal skutečný udavač," analyzuje Čvančara.

Na atentát reagovala třetí říše rozsáhlými represemi: asi patnáct set lidí bylo zastřeleno, kolem tří tisíc vězňů zahynulo v koncentračních táborech. Vesnice Lidice a Ležáky zmizely z povrchu zemského. "Na druhé straně Velká Británie a Francie odvolaly ihned své podpisy pod mnichovskou dohodou. Toho by pravděpodobně nebýt atentátu exilová vláda nikdy podle historiků nedosáhla. Tím spíše, že se Slovenský štát postavil na stranu Němců.

Nehledě na úspěchy československých letců v bitvě o Velkou Británii, výsledky jednotky na Středním východě, samostatný prapor v SSSR... spojenci Benešovi až do atentátu stále vyčítali: "To vše je hezké, ale nevtáčí to. Je třeba výrazného činu."

JAN GAZDÍK

O skautech

Hradecký Mirek Hloušek nemůže zapomenout na zdařilé setkání skautů-veteránů v Hradci-Kuklenách v r.1993, kterého se účastnil i vydavatel t. l. S myšlenkou přišel brněnský Jan Švábenský.Kdy bude setkání další?-- DUŠAN z Prahy konstatoval,že AKI to má "důkladně polepený na celém pardubickém okrese, u všech vdov,jimž zničil srdce a všechny naděje; v případě,že by přijel,tak nejlíp v přestrojení.."--M.Schleissová -NEŠIKA jela do Prahy z Tachova na jednodenní školení pro vůdce ORJ; po výstupu z nádraží si zlomila nohu,měla operaci v nemocnici "Pod Petřínem" a vrátila se domů nevyškolená za 6 týdnů.--Nový vedoucím 7.oddílu v Praze na Letné se stal Filip Maňhal./Tento oddíl založil v r.1930 náš dopisovatel z Denver,Kolorádo,Ant.Cífka./--Českou delegaci na Světovém Jamboree v Čile vedl inž.Jiří Navrátil. Naší byli populární,i když kutálku sebou neměli.--V.Laštovka napsal článek "Případ Jan Smudek".Tento domažlický skaut byl hledán Gestapem po celém tehd.Protektorátu,ale podařil se mu útěk do Anglie na jaře 1940. Tam se připojil k RAF a stal se pod jiným jménem vynikajícím navigátorem. Žije dnes poblíž Domažlic.—V.Hyvnar napsal pro "Hlas národa" /Chicago/ vzpomínku na domažlického skauta Karla Mládka.Stal se lékařem a zemřel 25.10.1993 v Plzni.--V interview s novinářem-skautem objasnil prez.V.Havel,jak dostal skautskou přezdívku CHROBÁK:"Když mně bylo 10 let,byl jsem v internátu v Poděbradech. Poněkud starší Miloš Forman mě tehdy viděl z okna zámku,jak jdu po zámeckém nádvoří. Vypadal jsem prý jako brouk CHROBÁK. Tak mně to zůstalo."

Navrhl br.Vladimír Chochola-LOGAN,Praha.

Skauti odhalili pamětní desku Jaroslavu Hlaďo

NOVÝ JIČÍN (prc) - **Mladí skauti odhalili před nedávnem pamětní desku nejmladšímu veliteli čs. letky generálmajorovi Jaroslavu Hlaďo na obchodním centru Julius Meinl. Slavnostního aktu se kromě starosty Nového Jičína zúčastnily také vdova a dcera válečného hrdiny.**

Jaroslav Hlaďo se narodil 8. května 1913 v rodině školníka v budově bývalé první české menšinové školy v místech, kde je dnes obchodní centrum Julius Meinl. V roce 1937 se stal nejmladším velitelem čs. letky a za druhé světové války byl posledním velitelem čs. stíhacího wingu RAFve Velké Británii, kde se dostal jako trosečník v roce 1942, když předtím zázrakem přežil dvojí potopení válečných lodí.

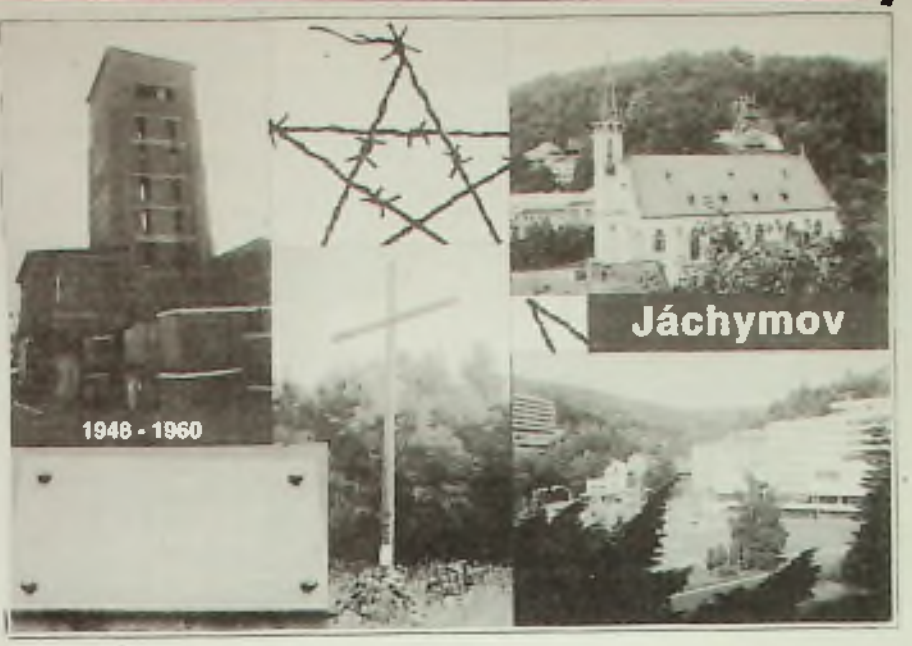
Pamětní deska jej připomíná jako vůdce prvního skautského oddílu v Novém Jičíně, který Hlaďo založil v roce 1929. Jaroslav Hlaďo zemřel v lednu 1990 a ještě téhož roku byl in memoriam povýšen do hodnosti generálmajora.

Č.Budějovice,na podzim 1947: zleva -gen. Schejbal, gen.Vávra a Ing.Jaroslav Hlaďo, OBE,DSO,DFC, poslední válečný velitel 312. čs.stíhací perutě v rámci RAF. Měl tehdy hodnost plukovníka. Je pohřben na Olšanech.

Z České republiky

Na kom. tábor lidu pod Kunětickou horou přišlo asi 5.000 "skálověrných". Do duše přítomným promluvil M.Grebeníček. Řekl mj.,že dnešní soc. dem.vláda se na českém lidu dopustila "neuvěřitelně sprostého podvodu".--V Kopřivnici byl postaven před soud býv.StB vyšetřovatel z 50.let. Týral strambersk ého faráře V.Alrichtera.--V Praze vyšla knížka M.Rýce "Zpověď tajemníka" s poditulkem "Ve službách D.Havlové a V.Havla".--Jména ulic se nyní píší jinak,než dřív:např.ul.Pod dubem se nyní má psát Pod Dubem a pod. Všude,jen ne ve Zlíně.--Rodina Teplých se soudí s Pardubicemi o kus závodiště v Popkovicích.Existence Velké pardubické ohrožena není.--Ant.Sum s red.radou vydal č.5 "Informačního Zpravodaje"Společnosti Jana Masaryka. --SVIT chce prodat zlínskému okresnímu úřadu světově známý Baťův mrakodrap. Jednají jen o ceně.--Jednou z atrakcí Kadaně je býv.františkánský klášter,vedle studánky s léčivou vodou,z 15.století.--Celkem 51 poslanců se obrátilo na Ustavní soud v Brně se žádostí,aby mimosoudní rehabilitace byly podstatně urychleny.--Zemřel Opat Anastáz Opasek.V 50.letech byl vězněn.--Na hradě Bouzově bylo zřízeno zábavně- naučné centrum s galerií. --Na Libavě se sešlo na 400 býv.PT-páků. Promluvil arcibiskup z Olomouce Jan Graubner.--Firmy Siemens a Matsushita postaví v Šumperku továrnu s 800 zaměstnanci.--Brankář R.Turek přivezl do Strakonic ukázat orig. Stanley Cup.--Kojetínská firma SELICO se málem stala obětí podvodu. Jistý muž z Prahy si přijel s falešnými dokumenty pro kvasný líh v hodnotě půl milionu Kč pro firmu,která neexistovala.--Jaromír Jágr se v Kravařích v převlečení za ženu účastnil soutěže"Miss Bully 99". --Min.vnitra má ve skladu nepoužitelné samopaly v hodnotě 15ti mil. Kč. Zjišťuje se,který ministr nese zodpovědnost.--V Šumperku se dostavuje nový pravoslavný kostel,hlavně pro volyňské Čechy žijící v okolí.--Předsedou Klubu sběratelů kuriozit je Lad. Likler z Brna.--Deutsche Welle omezí vysílání v češtině z Kolína n.R. Má prý v ČR na 120.000 posluchačů.--Vyšla kniha Hany Stránské "Co už se nikdy nedovím".Za války byla v Londýně sekretářkou Jana Masaryka.Žije v New Yorku.--V.Eminger z Habartova,který za totality pracoval v uranových dolech na Jáchymovsku,požaduje od vlády ČR náhradu 3.000 Kč za každý měsíc vězněnní.Zkouší to žalobou.--Am.ekonomický znalec Jeffrey D.Sachs prohlásil,že výsledky ČR jsou zklamáním a že Maďarsko a Polsko si počínají líp.--Vyšlo další číslo "Zpravodaje Koruny české",roč.8,č.1/99, vydává hnutí monarchistů v ČR /mluvčí:Mgr.D.Pták,B.Karel a T.Kordač/. Adr.:POBox 104,Kaprova 12, 110 01 Praha 1. Hnutí podporuje i herec Jiří Wimmer.--Valašská zem.družstva i jednotliví sedlácí mají značné problémy. Interview na toto téma poskytl tisku J.Kocourek.--"Sdružení Češi Čechům",Vaníčkova-Blok A,160 17 Praha 6,chce stavět domy pro krajany.--Kdo chce psát do St.Boleslavi,PSČ je 250 01 Brandýs n.L./PSČ je pošt. směrovací číslo/. Na mapách St.Boleslav ani není.

Až z Austrálie /od našeho spolupracovníka K.Hermana/ nám došla pohlednice, která vyšla na počest politických vězňů 50.let,kteří trpěli v dolech na uranovou rudu na Jáchymovsku. Vlevo nahoře je Věž smrti s pamětní deskou ve Vykmanově-tábor L. Na desce je vyryto,že to bylo konečné pracoviště politických vězňů určených k likvidaci. Uprostřed je skautská mohyla a kříž v místech býv. dolu Eliáš. Za kostelem sv.Jáchyma je věž dolu Svornosti. Pod tím je dnešní vzhled radiových lázní v Jáchymově. O všech akcích ve spojení s býv.politickými vězni,jakož i o všech historických památkách v okolí, ráda naše čtenáře informuje:Jiřina Urbanová, Chomutovská 1285, 432 01 Kadaň.

Václav Havel dostane Cenu sv. Vojtěcha

Praha (ČTK) - Prezident Václav Havel s choti Dagmar navštíví 17. a 18. září na pozvání slovenského prezidenta Rudolfa Schustera Slovensko. Jak sdělil Havlův mluvčí Ladislav Špaček, český prezident převezme v sobotu 18. září v bratislavském Primaciálním paláci Cenu sv. Vojtěcha. Toto ocenění uděluje již pět let německá Adalbertova nadace za přínos duchovnímu a kulturnímu sjednocování Evropy.

Zájezdy na Podkarpatskou Rús organizuje MAlá CEstovní Kancelář (MA.CE.K) 538 25 Nasavrky 245 tel.: 0455/67 75 55 67 72 20 (privat) fax: 0455/67 74 69

Prodám chatu v blízkosti Zlína /Hvozdná/. V krásném prostředí lesů,vod a strání. Josef Kříž,507 24 Dětenice 25, Česká republika.

Prostituce je zlatý důl

PRAHA. V ČR je evidováno 600 erotických podniků, jejichž roční příjem činí celkově zhruba 2,88 miliardy korun. Průměrný „čistý" příjem prostitutek v těchto podnicích se přitom pohybuje od 30 000 do 50 tisíc nezdaněných korun měsíčně, z nichž až 60 % odvádí prostitutka majiteli erotického podniku. Vyplývá to z materiálu, který ministerstvo vnitra zveřejnilo na své internetové stránce. Ministerstvo v něm navrhuje řešit problém prostituce systémově, a to samostatným zákonem. Zákon o prostituci by ji za určitých podmínek legalizoval a tím i reguloval.

DŮLEŽITÉ OZNÁMENÍ

«LIBRI PROHIBITI – Zakázané knihy» je název *nezávislé knihovny a čítárny* v Praze (*Senovázné náměstí 2,* CZ-110 00 Praha 1), vzniklé z archivních exemplářů samizdatové edice Popelnice, kterou vydával Jiří Gruntorád, dnešní představitel stejnojmenné společnosti a správce této knihovny. Společnost vznikla r. 1990 z potřeby být právní osobností, a mezi zakládajícími členy byli mj. dnešní prezident Havel, býv. rektor KU Radim Palouš, Pavel Tigrid a Jan Vladislav. Knižní fond zahrnuje knihy z 70. a 80. let, na 47 000 titulů české exilové literatury a na 5000 titulů exilových periodik. Knihovna se *obrací na naše krajany v zahraničí,* kteří mají ještě staré exilové časopisy a noviny; poslouží jak pro doplnění mezer tak i pro vydání souborného katalogu krajanských a exilových periodik.

ODTRŽENÍ PODKARPATSKÉ RUSI

Na podzim letošního roku si připomeneme významnou událost v dějinách Československa a Podkarpatské Rusi. Na rozdíl od výroči 80 let začlenění Podkarpatska do ČR, kterého jsme vzpomněli v květnu tohoto roku, jde o událost velice smutnou: o okupaci Podkarpatské Rusi a její následné odtržení od republiky Sovětským svazem, před 55 lety.

Chtěl bych především zhodnotit politické kroky, které v této otázce podnikal prezident republiky dr. E. Beneš a čs. vláda z pohledu mezinárodní politické situace na konci 2. světové války a těsně po ní. Dosud se konání prezidenta a vlády většinou posuzovalo, aniž se přihlédlo právě k této situaci, která měla podle mého názoru význam rozhodující.

Ano, můžeme hodnotit naše londýnské politiky velice přísně. Měli se nekompromisně postavit sovětskému nátlaku a hájit územní celistvost a integritu republiky. Důsledně trvat na plnění československo-sovětské smlouvy o přátelství a spolupráci podepsané 12. 12. 1943 v Moskvě a dohody o předávání osvobozených území z 8. května 1944, ve kterých SSSR garantuje předmnichovské hranice ČSR. Byly zde zprávy československé vládní delegace o tom, jakým hrubým nátlakem si sovětské orgány vynucují na podkarpatském lidu jeho souhlas s připojením k sovětské Ukrajině. Nejpřesněji tuto situaci líčí scéna, která se odehrála po vypovězení vládní delegace z Chustu do Košic, již popisuje ve své knize Slovenské povstání bez mýtů a legend Vladimír Žikeš: „Seděl jsem dopoledne v kanceláři československé vládní delegace u ministra Němce. Probírali jsme spolu některé z aktuálních problémů, když úředník delegace se přišel ministra zeptat, může-li přivést delegaci z Podkarpatské Rusi, která neohlášena právě přijela do Košic a chce mluvit s vládním delegátem. František Němec je v mé přítomnosti hned přijal. Stal jsem se svědkem otřásající scény, kdy větší skupina prostých chlapů – nebyl mezi nimi ani jeden politik – s pláčem prosila, aby se Československo nezříkalo Podkarpatské Rusi. Byli z různých obcí.

Neorganizovaně, zcela spontánně se od místa k místu dohodli vypravit se za vládním delegátem do Košic a žádat, aby mohli zůstat v rámci Československé republiky. Neměli žádný připravený projev. Mluvili na přeskáčku, přerušujíce a doplňujíce jeden druhého, s jediným stále se opakujícím refrénem: Neopouštějte nás! Jen nás neopouštějte...! Skupina se zdržela u ministra dost dlouho, aby stačila vylíčit současný stav a poměry na Podkarpatské Rusi. Odešla nešťastná, zklamaná a zoufalá. Přišli potajmu, po neznámých stezkách, bez cestovních povolení, riskujíce životy. A přece přišli, aby odcházeli bez naděje, se slovy sice laskavými, ale bezcennými." Toto všechno jistě věděli českoslovenští představitelé, když v březnu 1945 jednali v Moskvě o otázce Podkarpatské Rusi.

Z našeho dnešního pohledu tedy měli jednoznačně zaujmout výše zmíněné stanovisko. Právo bylo na naší straně. Ovšem také věděli, jak dopadla polská vláda v Londýně, která při jednání s vládou sovětskou o východní polsko-sovětské hranici na podzim 1944 tvrdě hájila hranici z období před 17. 9. 1939. Naproti tomu Sověti prosazovali linii, kterou si dohodli s hitlerovským Německem v srpnu 1939. Tuto situaci sovětská strana vyřešila jednoduše, sestavili si z prosovětských Poláků vlastní tzv. lublinskou vládu, která souhlasila se sovětským nárokem na východní polská území. Západní velmoci lublinskou vládu uznaly, čímž se z členů polské exilové vlády v Londýně staly pouze soukromé osoby.

15. prosince 1944 měl k tomuto polskému problému projev v Dolní sněmovně britského parlamentu premiér W. Churchill, ve kterém řekl, že kdyby polská vláda přijala sovětské územní požadavky, mohla by okamžitě odjet do vlasti a stát se vládou na polské půdě, vládou, která by byla uznána a ujištěna o přátelství maršála Stalina. Dále zdůraznil, že na mírové konferenci vyhlásí britská vláda sovětský nárok na tzv. Curzonovu linii za oprávněný a právoplatný! Nechce se ani věřit, že stejný W. Churchill už v březnu 1946 ve své známé řeči v americkém Fultonu hovořil o komunistickém nátlaku na státy v sovětské sféře vlivu a budování železné opony ve střední Evropě.

Za tohoto stavu věcí měl prezident Beneš a československá vláda pouze dvě možnosti, jak rozhodnout: 1. Vzepřít se a riskovat, že se Sověti chopí velkoukrajinského programu a rozšíří své nároky kromě Podkarpatské Rusi na další československá území až k Popradu. S pomocí stejných donucovacích prostředků by to nebyl problém, zvláště, když Západ by tyto nároky zřejmě považoval také za oprávněné a právoplatné! 2. Podrobit se sovětskému nátlaku a na Podkarpatskou Rus rezignovat. Další kroky k odtržení Podkarpatské Rusi od Československa, jako byla československo-sovětská dohoda o předání území z 29. 6. 1945, či její ratifikace prozatímním národním shromážděním v listopadu 1945, byly už pouze formalitou, nehledě k tomu, že probíhaly za přítomnosti jednotek Rudé armády na území ČSR. Myslím si, že vinit prezidenta republiky dr Edvarda Beneše z vlastizrady a zbabělosu při jednání o podkarpatoruské otázce je stejné, jako kdybychom ho viníli z přijetí mnichovského diktátu, který nám byl vnucen nacistickým Německem a západními velmocemi. Stejně tak i po skončení 2. světové války nás Západ kvůli svým politickým kalkulacím a zájmům s klidem přenechal v politické sféře SSSR. A za to museli nejtvrdší daň zaplatit právě naši rusínští bratři. Nejsmutnější však je, že jsme se z této hořké minulosti nedokázali poučit ani dnes!

VLADIMÍR MLEJNECKÝ

/František Němec,byl za I.republiky poslancem.Nar.20.5.1898 v Libišanech u Pardubic,zemřel 19.3.1963 v Montreálu /Kanada/.

Kostelík na Podkarpatské Rusi Kresba Věry Vacové

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Msgr.Karel Pořt oslavil v Mnichově 50 let kněžské služby.--Kolumbie vydala ČR údajného drogového bosa V.Novotného-Urbana.--V Lidingö ve Švédsku odhalili 28.5.99 pomník na počest R.Wallenberga./Vydavatel t.l. byl v těch dnech jen 10 km od toho místa,ale o podniku nevěděl../--Ota Koutný/Vídeň/ si váží spolupráce se senátory Z.Vojířem a I. Havlíčkem,kteří udržují kontakt se soc.demokraty-exulanty.--Očekává se,že V.Británie zavede visovou povinnost pro občany ČR.--50.výročí trvání kat.farnosti v Londýně pomohl oslavit arcib.Karel Otčenášek z Hradce.-- Co se stalo s Václavem Říhovským,který žil ve Švédsku od podzimu 1947?--Před 50ti lety zemřela v Římě čs.exulantka Milena Lukášová.Pocházela z Valašska.Kde je Lojzek Lukáš?--L.Pachman má adresu:Heuweg 2,94121 Strasskirchen/Salzweg,Německo.--6.5.49 zemřel v Trani u Bari/Itálie/ čs.exulant Jan Cimbura,který jako finančník převedl "přes kopečky"po únoru 48 desítky osob.--V Užhorodě se konal věcný,konstruktivní a důstojný Světový Kongres Rusínů,s podporou předsedy ukrajinského parlamentu O.Tkačenka. Mezi řečníky byl dp.D.Sidor,prof.J.Turjanica a předseda Světové rady Rusínů V.Turok.--"Polygon" č.4 /ze Švýcar/ měl studii J.Jakoubka "Sága bratří Mašínů"./Kopii vážným zájemcům pošleme rádi./--Jindra Kuller s paní a třemi dcerami žije v Conception v Čile.--Svaz krajanů ve Švýcarsku měl v Bernu sjezd,na kterém promluvil český velvyslanec dr.Jar.Šedivý. Bulletin "Věrni zůstali"/Praha/napsal,že za totality "horoucně plápolal pro komunismus".--V Austrálii má žít skaut Mirek Vošický.Kdo má jeho adresu?--V.Holub/Anglie/byl srdečně přijat v Ústí n.L.,kde byl před únorem 48 poslancem.--Mirek Šulák zemřel 29. 5.97 v Austrálii.--BBC hodlá zrušit českou redakci.--Z pera J.Kuklíka vyšla v Praze kniha "Londýnský exil",175 stran.--Olga Masaryková-Revilliodová,dcera TGM,zemřela v Anglii 12.9.78 ve věku 87 let. Oba její synové šli za války k RAF a válku nepřežili.--Libuše Šlechtová/Paříž/nemůže zapomenout na výbornou přednášku JUDr.Ant.Suma 28.10. 97 na téma"Československo a Masarykové".Byla v češtině a ve francouzštině,kterou dr. Sum stále mistrně ovládá. Libuše se domnívá, že lidé,jako dr.Sum,by měli být nesmrtelní. --Novinář Zdeněk Mastník /Pavel Holan z BBC/ se oženil v Londýně v Anglii.Kdo ví víc?

Stockholm,11.6.1950: zleva -Miloslav Brouček,5.zleva František Rauš,po jeho levici Mirko Janeček a na konci Adolf Stočes. To byl tehdejší zemský výbor Čs.sociální demokracie v exilu. Autorem snímku byl nejspíš dr.Edvard Táborský,předseda Výboru pro pomoc uprchlíkům a do února 48 čs.velvyslanec ve Švédsku.

Karl Elsener, čtvrtý syn kloboučníka Baltazara Elsenera - Otty, se rozhodl vyučit nožířem. Jako čtyřiadvacetiletý se vrátil z Paříže do své vlasti a v roce 1884 si v Tobelbachu u Ibachu, ve švýcarském kantonu Schwyz, otevřel obchod s noži

V té době nebyl v kantonu Schwyz téměř žádný průmysl a mnoho mladých synů muselo vycestovat za prací do Ameriky, Austrálie či Nového Zélandu Aby bylo možno vytvořit nové pracovní příležitosti, chopil se Karl Elsener iniciativy směřující k založení Svazu švýcarských nožířů Prvořadým cílem bylo společně vyrábět ve své vlasti vojenské nože pro švýcarskou armádu Již v říjnu roku 1891 byla odeslána první zásilka do Bernu. Postupně začal Karl Elsener vyrábět i jiné typy kapesních nožů. Neznačil je však písmeny, ale jmény, jako např. Žákovský nůž, Nůž pro kadety či Rolnický nůž.

Nůž pro vojáky byl robustní a také poměrně velký Proto Karl Elsener vyvinul pro důstojníky lehký a elegantní nůž, který vedle čepele, šídla, otvíráče konzerv a šroubováku (kterým byl vybaven i nůž pro vojáky) byl navíc vybaven ještě druhou čepelí a výstřelkou. Tento nový model nazval Offiziersmesser (Důstojnický nůž) a dne 12 června 1897 jej nechal chránit zákonem Praktický víceúčelový kapesní nůž našel v krátké době značnou oblibu a byl o něj zájem i v cizině. Nůž byl později doplněn o pilku a dřevo a nůžky. Následovaly další nástroje, jako otvírač korunkových závěrů, tenký šroubovák a vylepšený otvírač konzerv s malým šroubovákem. Postupně přibyl ještě pilníček na nehty, pinzeta, párátko, ocelová pilka, pilník, mělítko, rybářská čepel, šroubovák "philips" a lupa. Dnes je tento nůž pro důstojníky dodáván ve více než stovce různých variant a kombinací. Model "Swisscamp" má 64 jednotlivých částí a plní 30 různých funkcí. Při jeho výrobě je třeba přes 400 pracovních operací a v roce 1993 byl zavřením zmíněné řady důstojnických nožů.

Po smrti své matky v roce 1909 pojmenoval Karl Elsener továrnu jejím křestním jménem VICTORIA Po objevení korozivzdorné oceli v roce 1921 našla tato ocel svoje místo i v Ibachu a ke značce VICTORIA přibylo ještě označení korozivzdorné oceli - INOX Spojením těchto dvou slov vzniklo nynější jméno továrny- VICTORINOX.

V letech 1945 - 1949 byly kapesní nože VICTORINOX vyváženy ve velkém pro armádu do USA Tyto dodávky přispěly rozhodujícím měrou k tomu, že "Schweizer Offiziersmesser" (Švýcarský důstojnický nůž) se stal známý prakticky na celém světě. Vzhledem k tomu, že původní název byl pro vojáky a důstojníky americké armády příliš krkolomný, začali mu říkat Swiss Army Knive, tedy Švýcarský armádní nůž Tento název se vžil v anglicky mluvících zemích. Ve francouzsky mluvících zemích je nazýván Cotezu Swisses, v Německu a Rakousku Schweizermesser, tedy Švýcarský nůž

Od roku 1976 jsou důstojnické nože firmou VICTORINOX vyráběny pro německý bundeswehr. Má však černé střenky místo červených a místo švýcarského kříže je na střenkách německá orlice

Není bez zajímavosti, že v roce 1960, po sestřelení Francise Gary Powerse pilota amerického špionážního letadla U-2 byl mezi nalezeným věcmi i malý červený nůž - Švýcarský důstojnický nůž

V současné době, po více jak sto letech, je možno VICTORINOX počítat k nejmodernějším nožířským závodům na světě. Vedle různých zavíracích a řeznických nožů, kuchyňských pomůcek a oušlek, je v sortimentu výrobků stále oblíbený Švýcarský důstojnický nůž "TRAMP" /Z.Vašíček/

MĚSÍČNÍK PRO MILOVNÍKY PŘÍRODY A VOLNOSTI

ŽIVOTNÍ MÚDROST

Ptál sa Janek Cigánků svojí roby: „Maňo, víš, proč sa roby po čtyřicitce nemožú hrát na schovku?"

„????"

„Protože by jich nikdo nehledál!"

NA STAVBĚ

„Mistře, mistře," křičál na stavbě v Kunovicích Ruda Prášilů, „nekdo nám ukradl sociální zařízení!"

„Dobře vám tak. Měli ste si ho hlídat. Nový kýbl vám už nedám!"

NÁŠI V USA

V Cincinnati, OH zemřel MUDr.Jan Schwarz.Byl patologem v nemocnici v Pardubicích do okupace Němci.Pak vynikl v Číle a v USA.Pocházel z Liberce.--Kdo ví něco o MUDr.Alfrédu Kubiem?--Ekonom prof.Jan Kmenta pendluje mezi Ann Arbor,MI a Prahou.--R. Hruška byl senátorem "české"Nebrasky a patřil v USA mezi významné politiky.Měl 10 sourozenců.— Společnost pro vědy a umění plánuje jubilejní 20.sjezd ve Washingtonu 9.-13.srpna 2000.--P.L. Raichl má novou adresu:82621 Hamlet Rd.,Seaside, OR 97138,USA. Rodák ze Skůr u Kralup.--Jaromír Jágr se dostal do průšvihu:prozradil novinářům v Pittsburku,že by si nikdy nevzal Američanku a dodal:"K Češkám mám blíž".Omluvil se v tisku,ale am.fanynky se stále zlobí. --Hippocrene Books Inc.,171 Madison Ave., New York,NY 10016,vydaly"Children's Illustrated Czech Dictionary",96 stran,$14:95. --V listopadu t.r.vystoupí v New Yorku české pěvkyně G.Benáčková a E.Urbanová.-- Před 10ti lety zemřela v Chicagu Vlasta Vrázová; narodila se tamtéž v r.1900 jako dcera známého cestovatele. Za své zásluhy dostala v Praze v r.1945 Řád Bílého lva. --Ota Ulč podal ve švýc."Zpravodaji"své dojmy z nedávného pobytu v Praze.Strefil se.—Sláva Horvath/RR 1,POBox 246,Readtown, WI,54652-0246/ nám poslal další informace o škole pro čs.sirotky v Bad Aibling v 50. letech; proběhly houštím přes hranice na západ,zatímco jejich rodiče byli kom.hlídkami zastřeleni či zatčeni.Těch sirotků bylo na 300 a Sláva mezi nimi založil smíšený skautský oddíl./O tyto děti projevil zájem ústecký senátor J.Musial;dověděl se, že všechny byly adoptovány americkými krajany./—Erazim Kohák má adresu:Babákova 11, 148 00 Praha 4-Chodov/.Píše,že po mnoha letech v cizině,není snadné žít doma.--Hledá se dr.Juraj Piljan,býv. důstojník u dělostřelců.--Z Arlingtonu, VA se ozval M.Fojt:"měl jsem zde mou maminku z Klatov,s "KL" v ruce ráno vstávala a večer usínala".--Hledají se: Ferd.Öhler,jeho paní Marie a syn Ferda.

Všechny hurikány se prozatím vyhnuly městu Savannah, Georgia. Tam usedlý krajan dr.Jan Žák s paní Helenou na ně nejsou vůbec zvědaví.

Old West Stamp Shop
Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5182
910 16TH STREET DENVER, COLO 80202

JEN V AMERICE.

- přijede k tobě pizza rychlejí než ambulance.
- je vyzbrazeno parkoviště (handicap) před kluzištěm.
- si lidé objednají dvojitý hamburger s dietní coca-colou.
- si nechají drahá auta před garáží a garáž mají plnou lacinych krámů.
- prodávají hot-dog v balíčcích po 10 kusech a housky v balíčcích po osmi.

ÁDA VODRÁŽKA

Páter Kocurek jel do USA

HOVĚZÍ - Rodák z obce Hovězí páter Antonín Kocurek, který pět let působil jako kněz v Kobeřicích a Chuchelné na Opavsku, odcestoval minulý pátek 20. srpna na stejně dlouhou dobu do USA. Hovězský rodák bude na přání českých krajanů působit jako kněz v New Yorku. VM 24/8 '99 (red)

Pamatuje si některý z našich čtenářů knížky "Vlčák Kazan","Syn Kazanův" a další? Kdo je napsal? Americký autor a milovník přírody James Curwood. Své romány psal v tomto "zámečku" v Owosso,ve státě Michgan,USA. Je tam i jeho museum./Správcem byl A.Čech./

Lux přiletěl do Seattlu

NEW YORK - Bývalý předseda KDU-ČSL Josef Lux přiletěl na kliniku do amerického Seattlu, kde se podrobí přibližně 20.září transplantaci kostní dřeně. V New Yorku to v pondělí potvrdil náčelník tělovýchovné a kulturní organizace Orel v zahraničí Oldřich Holubář, který s Luxem udržuje spojení. Léčení bývalého předsedy KDU-ČSL hradí dílem VZP, částečně Lux sám a část nákladů bude uhrazena také z „Konta L", veřejné sbírky vyhlášené KDU-ČSL. MD 1/8

Vermont zas hýří všemi barvami.Ve Stowe, Vt.ale už naše krajany v Alpine Motor Lodge nevítají manželé Mikuláš a Marie Márovi.Oba jsou na Pravdě Boží..

Měsíčník moravského humoru a srandy.
"TRNKY-BRNKY",Box 55
763 12 Vizovice, ČR.
US$10 za rok..